

Milosevic & Aanklachten

Map 7D

11-4-2006
H

HET TRIBUNAAL HAD EEN MOTIEF VOOR MILOSEVIC' DOOD

Zelfs als ooit, op een manier die boven elke twijfel verheven is, bewezen zou worden dat Milosevic niet rechtstreeks om het leven is gebracht, dan nog zal dit het Joegoslavië tribunaal niet vrijpleiten van een rechtstreekse verantwoordelijkheid voor zijn dood.

Permanente ernstige gezondheidsproblemen

Al sinds het begin van zijn proces kampte Milosevic met ernstige gezondheidsproblemen.

Voor eventuele kwaadwilligen binnen de tribunaal-entourage was het daarom niet moeilijk te voorzien dat het mogelijk moest zijn om hem van het leven te beroven zonder over te gaan tot een rechtstreekse liquidatie. Dat laatste zou immers altijd het risico in zich dragen dat hiervan sporen zouden kunnen worden teruggevonden.

Verdere systematische ondermijning van Milosevic' gezondheid

Indien als uitgangspunt wordt genomen dat bepaalde krachten binnen het Joegoslavië tribunaal er bepaald niet rouwig om zouden zijn als Milosevic voortijdig zou komen te overlijden, dan valt aan te nemen dat kwaadwillende elementen binnen de tribunaal-entourage het dus al op voorhand veruit te verkiezen zouden vinden om, via een reeks van acties gericht op het verder ondermijnen van zijn gezondheid, min of meer de garantie binnen te halen dat hij vroeger of later zou komen te overlijden. Immers, in combinatie met een bejegening van medische verwaarlozing en het aan hem opleggen van een permanente extreme stress als gevolg van zelfs voor een gezond mens niet vol te houden werkomstandigheden, die hem door het tribunaal werden opgedrongen, was de kans bepaald levensgroot dat dergelijke rechtstreekse acties hem, op den duur, aan de rand van de afgrond brengen.

Een dergelijke benadering moest dan ook, voor eventueel kwaadwillende elementen binnen het tribunaal, geacht worden verre te verkiezen te zijn boven een eventuele botte rechtstreekse liquidatie.

Overtuigende aanwijzingen dat Milosevic' gezondheid doelbewust werd ondermijnd

Op dit moment is er geen bewijs dat Milosevic rechtstreeks werd vermoord, maar er zijn wel duidelijke aanwijzingen dat hij op indirecte wijze van het leven werd beroofd.

Allereerst was er sprake van een volstrekt tekort schieten van de medische zorg jegens hem.

Die voortdurende medische verwaarlozing waaraan hij onderhevig was, is momenteel al een goed gedocumenteerd gebeuren.

Dit verhaal zal nog apart worden geschreven.

Ook de permanente enorme stress die hem door het tribunaal werd opgelegd, bepaald ook door de onaanvaardbare werkcondities die hem door het tribunaal werden opgedrongen, staat al in duidelijke

lijnen afgetekend.

En ook dit onderwerp vormt dan als zodanig een verhaal apart.

Dit artikel concentreert zich echter volledig op de aanwijzingen die er zijn dat de gezondheid van Milosevic voorts ook nog moedwillig werd ondermijnd middels een reeks van heimelijke akties in de loop van zijn proces.

Een proces waarin er sprake was van voortdurende pogingen om hem de mond te snoeren door te proberen hem een advocaat op te dringen, die dan als zijn woordvoerder zou moeten optreden.

Zodat hij daarmee als het ware tot een soort van 'bijzit' in zijn eigen proces zou worden gemaakt.

Een nadere beschouwing brengt aan het licht dat er, verspreid over de jaren dat het proces voortduurde, sprake was een aantal zeer verdachte gebeurtenissen, die steeds wonderwel samenvielen met juist die momenten dat het tribunaal de hevigste pogingen deed om hem uit zijn eigen verdediging te zetten en hem op die manier verder monddood te maken.

Maar alvorens hier verder op in te gaan, eerst nog dit.

Voor de NAVO dreigde het proces een catastrofe te worden

In een klimaat waarin de nieuwsvoorziening over het Joegoslavië tribunaal wordt beheerst door als verslaggevers vermomde tribunaal-protagonisten, is het geen wonder dat er over het Milosevic-proces beelden de ronde doen die niets met de werkelijkheid te maken hebben.

Het resultaat van deze propaganda is dat onder het publiek in de Westerse wereld zich de indruk had gevestigd dat Milosevic voortdurend werd geconfronteerd met overtuigende bewijzen van zijn schuld, dat hij een man was die grond onder zijn voeten steeds verder voelde wegzinken en dat hij dan ook rijp was voor de een of andere desperate aktie, zoals zelfmoord of een ontsnappingspoging.

De werkelijkheid van het proces-Milosevic was echter diametraal tegenovergesteld aan dit door de Westerse media zorgvuldig geconstrueerde beeld.

Dat is feit dat zich gemakkelijk laat verifiëren door iedereen die de moeite neemt om de letterlijke verslagen van de zittingen van het proces te lezen.

Het is een vaststaand feit dat het tribunaal had gefaald om enig overtuigend bewijs tegen Milosevic in stelling te brengen. Tonnen documenten, tesamen bijna een miljoen pagina's beschuldigingen omvattend, waren over hem uitgestort, en 269 getuigen waren tegen hem in het krijt getreden, maar nog steeds had de openbare aanklager tegen hem geen 'sound case', geen gefundeerde zaak.

Toen de aanklager de presentatie van zijn bewijsmateriaal moest beëindigen, nu zo'n ruime twee jaar geleden, kopte de

Volkskrant: "Geen overtuigend bewijs tegen Slobodan Milosevic" (de Volkskrant 26 februari 2004), en kwam de NRC met de kop "Zaak tegen Milosevic 'valt uit elkaar'" (NRC Handelsblad 28 februari 2004)

Die feitelijkheid is echter, daarna, klaarblijkelijk weer ondergesneeuwd geraakt in het westerse collectieve bewustzijn, en wel door het constante gehamer van Westerse verslaggevers bij het tribunaal dat de schuld van Milosevic natuurlijk al zonder meer een vaststaand feit was.

De zaken gingen, voor het tribunaal, van kwaad tot erger toen Milosevic aan de beurt kwam om zijn verdedigingsmateriaal te presenteren.

Wat de als verslaggevers vermomde tribunaal-paladijnen altijd zorgvuldig voor het Westerse publiek verborgen hebben weten te houden, is dat Milosevic, door middel van zijn getuigen, een ravage wist aan te richten onder wat er verder nog van de aanklachten tegen hem over was.

Wat hij, grotendeels met behulp van westerse getuigen, wist te bewijzen was niet alleen catastrofaal voor de openbare aanklager, maar vooral ook voor de NAVO en voor de rol van die de NAVO-landen hadden gespeeld bij de ontbinding van het voormalige Joegoslavië.

Zoals de Westerse publieke opinie jarenlang door een gemeenschappelijk front van Westerse media en de dominante politieke kaste werd misleid omtrent het bestaan van Iraakse massavernietigingswapens als een voorwendsel voor de te voeren agressieoorlog tegen Irak, zo was er evenzeer jarenlang sprake van westerse misleiding omtrent de beweegredenen van voor de agressieoorlog tegen het toenmalige Joegoslavië. En Milosevic was, dag in dag uit, bezig om daar de bewijzen voor aan te dragen.

Aanklachten over het najagen van een Groot-Servië vervallen verklaard

In augustus 2005 zag aanklager Geoffrey Nice zich gedwongen om bekend te maken dat Milosevic niet langer werd vervolgd voor wat de centrale stelling was in de tegen hem uitgebrachte beschuldigingen, namelijk dat hij uit was geweest op het gewelddadig vestigen van een Groot-Servië.

Het feit dat de aanklager deze centrale beschuldiging moest laten vallen betekende dat het hele bouwwerk van de aanklachten tegen hem op instorten kwam te staan.

Deze aanklachten waren immers allemaal onderling verbonden met, en elk voor zich weer gerelateerd aan, de centrale beschuldiging dat alles wat begaan zou zijn onderdeel zou hebben uitgemaakt van een grootschalige misdadige samenzwering, gericht op het met geweld tot stand brengen van een Groot-Servië, waarbij Milosevic dan aan het hoofd van die criminele organisatie zou hebben gestaan.

Op de zitting van 29 november 2005, reageerde Milosevic, zo valt te lezen in de verslaglegging van de tribunaal-zittingen, op het wegvallen van de centrale beschuldiging dat hij bij alles een totstandkoming van een Groot-Servië zou hebben nagejaagd als volgt:

"Wat gaat er met dit proces dat nu al drie jaar duurt gebeuren, een proces waarvan u [rechters] en ik, en ook de andere kant [aanklagers] dachten dat ik daarin terecht stond vanwege een Groot-Servie, dat het oogmerk zou zijn geweest van een soort criminele organisatie ? Dat was in elk geval waar we het over hadden, als het ging om het ondervragen van getuigen en als het handelde om bewijzen; want daar ging het Mr. Nice om met de verklaringen die hij via zijn getuigen naar voren bracht. (..) Maar wat is dan nog de waarde van dat deel van het proces, waarbij ons immers altijd werd voorgespiegeld dat dat dit het belangrijkste aanklachtspunt vormde voor de aanklager ? Wat is dan nog de zin van al die getuigen die er hier uitgebreid verhaald van hebben dat een Groot-Servië mijn voornaamste doel zou zijn geweest ? Gaat u [rechters] dat allemaal uit het bewijsmateriaal schrappen, het bewijsmateriaal zoals dit nu verzameld is, of gaat u me verder in de gelegenheid stellen om dit aan te vechten ? En wat moet dat nu verder met die criminele organisatie waarvan ik deel zou hebben uitgemaakt ? Wat wordt nu, na deze ommekeer, eigenlijk nog beoogd [door de aanklager]? En wat stelt dat fantoom van een criminele organisatie dat hier aan de orde is gesteld nu nog voor ? Wat zijn hier nu eigenlijk nog de beschuldigingen ? Degenen hier in deze rechtszaal, u en ik inclus, kunnen natuurlijk onmogelijk kennis dragen van alle documenten die Mr. Nice te berde heeft gebracht - een miljoen bladzijden, niet minder - terwijl intussen niemand weet van de aanklager nog aan aanklachten heeft, de aanklager zelf al evenmin. Ze weet het zelf ook niet. Ik denk dat zelfs Franz Kafka het idee zou hebben slechts over een magere verbeeldingskracht te beschikken in vergelijking met dit alles hier."

Verdere ravage toegebracht aan de door de NAVO zorgvuldig gekoesterde verzinsels

De verwoesting die het Milosevic verder nog aanrichtte onder het tribunaal-gelederen was enorm en dreigde, als een boemerang, zich tegen zijn westerse aanklagers te keren.

Met behulp van voornamelijk Westerse getuigen wist Milosevic krachtig bewijs te presenteren van het feit dat het de NAVO-bombardementen waren geweest, die in 1999 in Kosovo een humanitaire catastrofe hadden veroorzaakt, terwijl diezelfde getuigen ook aantoonde dat er geen sprake was van een humanitaire crisis in Kosovo aan de vooravond van de NAVO-agressie. Integendeel, middels zijn getuigen wist Milosevic aan te tonen dat de er in Kosovo een grootschalige terroristische campagne aan de gang was, gevoerd door UCK, die bovendien nog werd gesteund door Arabische Mujaheddien, die met Amerikaanse steun waren aangevallen.

Milosevic bezigde Westerse getuigen om aan te tonen dat Al-Qaeda zich hecht had genesteld in het officiële Bosnische leger en dat verschillende 11 september-kapers, met name ook Mohamed Atta en Khaled Sheik Mohammed van het officiële Bosnische leger deel hadden uitgemaakt. Kort voor zijn dood leverde Milosevic bewijs nog van het feit dat de Bosnische leider Alija Izetbegovic in november 1994 Osama bin Laden had ontvangen in zijn kantoor.

De onmiddellijke reflex van de rechters ten aanzien van dit soort onthullingen was altijd om terstond dergelijke getuigenissen als 'irrelevant' te verwerpen en te weigeren verdere uitweidingen toe te staan. Het was overduidelijk hun intentie om te proberen dergelijke explosieve informatie onder de pet te houden.

Alsof dergelijke beschuldigingen nog niet rampzalig waren voor het tribunaal, leverde Milosevic, middels zijn westerse getuigen, ook nog bewijs van het feit dat de Albanezen merendeels niet voor het Servische leger op de vlucht gingen, maar als een gevolg van de intensieve bombardementen door de NAVO, alsmede inreactie op de intimidatie van de kant van het UCK. Dat vormde dan ook gelijk de reden dat er in Kosovo, naar verhouding, meer Serviërs op de vlucht gingen dan Albanezen.

Kort nadat het Britse parlementslid Alice Mahon, die tijdens de Kosovo oorlog lid was van de Parlementaire Assemblée van de NAVO, had verklaard dat "de bombardementen van de NAVO de belangrijkste reden vormden voor de exodus in Kosovo", werd Milosevic dood bevonden in zijn cel, voordat hij nog andere getuigen kon oproepen.

Wie had een motief voor Milosevic' dood ?

Het was dan ook niet Milosevic die een reden had voor zelfmoord, maar het was de NAVO die duidelijke redenen had om hem permanent het zwijgen op te leggen. En laat er geen misverstand over zijn dat het bij het tribunaal wemelt van de NAVO-functionarissen. Toen de eertijdse vice-aanklager bij het tribunaal, Graham Blewitt, in 2004 ontslag nam, verklaarde hij in een interview in NRC Handelsblad dat een groot aantal tribunaal-functionarissen ongeveer evenveel tijd doorbrachten op de Amerikaanse ambassade als op de burelen van het tribunaal.

Het proces tegen Milosevic was dus evident voor de NAVO-landen volledig uit de hand aan het lopen. Diezelfde NAVO-landen die, zoals Jamie Shea benadrukte op de persconferentie die hij op 17 mei 1999 als NAVO-voorlichter tijdens de Kosovo-oorlog gaf, "het geld hadden geleverd om het Tribunaal op te zetten, en die tot diens belangrijkste financiers behoorden".

Pogingen om Milosevic tot zwijgen te brengen door hem, tegen zijn wil, een advocaat op te dringen, hadden gefaald. Het tribunaal stond onmachtig tegenover de massale weigering van beoogde getuigen om, in een situatie waarin Milosevic uit zijn

eigen verdediging was gezet, überhaupt nog te verschijnen. Onder die omstandigheden dreigde het proces volkomen te desintegreeren en, knarsetandend, hadden de rechters Milosevic weer in zijn recht moeten herstellen om zijn eigen verdediging te voeren.

Het is duidelijk dat er hier enorme belangen in het spel zijn. En na Abu Graib en Guantanamo Bay is er, ook bij het grote publiek, nog maar weinig reden om geloof te hechten aan officiële retoriek over respect voor mensenrechten door Westerse regeringen.

Milosevic' vastberadenheid

Als een van de weinige Nederlanders ben ik in de gelegenheid geweest om met Milosevic persoonlijke gesprekken te voeren. Als zijn advocaat in gerechtelijke procedures voor Nederlandse rechterlijke instanties had ik de mogelijkheid om hem ook persoonlijk mee te maken. En ik moet zeggen dat ik, als advocaat, zelden iemand heb ontmoet die zo overtuigd was van zijn zaak, en zijn mogelijkheden om die ook te bewijzen. Hij had een missie en daar stond hij voor, zonder voorbehoud. Zaken als zelfmoord of opzettelijk zijn gezondheid schaden kwamen eenvoudig niet bij hem op.

Ook Steven Kay, de advocaat die Milosevic werd opgedrongen, vertelde, op 11 maart 2006 voor BBC World, dat hij zich niet kon voorstellen dat Milosevic enigerlei aktie zou ondernemen gericht op zelfmoord. Naar zijn mening was Milosevic vastbesloten het gevecht voor het tribunaal voort te zetten.

Iedereen die direct contact met Milosevic had, deelde de opvatting dat hij vastbesloten was om zijn karwei af te maken.

De eerstvolgende getuige die ingepland stond was de voormalige president van Montenegro Momir Bulatovic. Hij verklaarde jegens de pers dat hij er "sterk en diepgaand" van overtuigd was dat Milosevic door het tribunaal was vergiftigd.

Bulatovic benadrukte:

"De kroon op het bewijs dat Milosevic werd vergiftigd wordt gevormd door de overschilligheid van het tribunaal - het tribunaal deed niets - hoewel er sporen van vreemde medicijnen zijn bloed waren gevonden, terwijl voorts de testresultaten pas op 9 maart aan Milosevic werden gegeven."

En hij verklaarde verder:

"Op 9 maart richtte Milosevic zich tot de assistente van de hem opgelegde advocaat, Gillian Higgins, en vroeg haar om aan de tribunaal-rechters het verzoek over te brengen om een onafhankelijke medische commissie een onderzoek te laten verrichten naar de vraag of hij werd vergiftigd."

En H.E. James Bissett, de ambassadeur van Canada van 1990 tot 1992 in het voormalige Joegoslavië, die als getuige was opgetreden op 23 en 24 februari verklaarde in interview voor het programma van CKUK "Monday Encounter":

"Toen ik hem in de gevangenis bezocht was hij heel gewoontjes gekleed. (...) Hij zag er goed uit. Hij had een gezonde kleur. Hij was ontspannen. Hij vertoonde gevoel voor humor. Hij was ontegenzeggelijk bezig zich voor te bereiden voor mijn getuigenis en het trof me dat hij redelijk tevreden scheen met de manier waarop het proces verliep."

En:

"De volgende dag echter, om een uur of vijf 's middags, nadat we twee of drie uur met elkaar in overleg waren geweest, werd zijn gezicht plotseling rood en greep hij met zijn handen naar zijn hoofd. Ik was ontsteld en vroeg hem of alles goed met hem was. Hij antwoordde dat hij o.k. was en vertelde mij dat hij last had van een luidde toon in zijn hoofd alsof hij in een emmer praatte. Hij vertelde dat, ondanks het feit dat zijn bloeddruk onder controle was, hij voortdurend last had van die constante tonen en echo's in zijn hoofd."

En tenslotte is er dan nog Milorad Vucelic, een medewerker van de Socialistische Partij in Servië, die de dag voor diens dood een telefoongesprek had gehad met Milosevic, en die verklaarde:

"Hij zei me, maak je geen zorgen; ik versla ze allemaal."

Meer dan 200 bladzijden aan verzoeken, gericht aan het tribunaal, om op te houden Milosevic' leven in gevaar te brengen

Als kwaadwillende elementen bij tribunaal Milosevic niet rechtstreeks hebben gedood, iets waartoe ze in de setting van een gevangenis alle gelegenheid hadden, dan hebben ze hem in elk geval de dood ingejaagd.

Talrijke organisaties die achter zijn zaak stonden hebben, in het verloop van het proces, in totaal meer dan 200 bladzijden aan appeals, verzoeken en smeekbedes gericht aan het tribunaal om hem een betere medische verzorging te bieden en om op te houden zijn leven in de waagschaal te stellen.

Niet alleen medische verwaarlozing

Maar er zijn duidelijke aanwijzingen dat er niet alleen sprake was van medische nalatigheid, maar ook van het feit dat zijn gezondheid doelbewust werd ondermijnd tijdens een aantal cruciale episodes van het proces.

Begin 2006 was het duidelijk dat het onmogelijk zou zijn om Milosevic, in zijn proces, verder af te houden van het presenteren van feiten die voor de NAVO in hoge mate compromitterend waren.

In januari 2006 zou rifampicine gevonden zijn in zijn bloed, een medicijn dat gebruikt wordt tegen lepra en tuberculose, en dat een neutraliserende werking zou hebben op de medicijnen die Milosevic innam voor zijn hoge bloeddruk en zijn vaatziekte. Maar deze informatie werd nooit bekend gemaakt, tot kort voor zijn dood. Volgens een officiële uitspraak van de griffier van het tribunaal werd noch het tribunaal noch Milosevic zelf omtrent de uitkomsten van deze bloedtest geïnformeerd vóór 7 maart 2006.

Het feit dat hij lange tijd niet op de hoogte werd gebracht van deze resultaten van zijn eigen medische onderzoek doet verdenkingen rijzen.

Normaal gesproken ontving Milosevic alle medische rapporten over zijn gezondheidstoestand direct nadat deze afgerond werden.

Dringende vragen

De meest dringende vragen in dit verband zijn waarom het twee maanden duurde voordat Milosevic überhaupt werd geïnformeerd over het feit dat dit vreemde medicijn in zijn bloed zou zijn gevonden. En de vervolgvraag die dan onmiddellijk rijst is: wie besloot om hem deze informatie hem zo lang te onthouden ?

Die vragen zijn des te dwingender omdat er geen twijfel over is dat dit vreemde medicijn extreem gevaarlijk was voor zijn gezondheidstoestand en hem in acuut levensgevaar bracht.

De vraag is dus: wie besloot om hem zo lang in een toestand van levensgevaar te laten ?

Degenen die de resultaten van deze bloedtest zo lang voor hem verheimelikten, moeten ook hebben geweten dat die vreemde medicijnen in zijn bloed zijn leven op het spel zetten. Waren dit dan dezelfde personen die deze vreemde medicijnen aan hem toedienden ?

Voorts is het is duidelijk dat deze vreemde medicijnen zijn gezondheid schade toebrachten, maar niettemin namen zijn rechters geen enkele maatregel om zijn gezondheid veilig te stellen, ondanks het feit dat hen maar al te duidelijk moet zijn geweest dat zijn gezondheidstoestand verder aan het verslechteren was.

Op 22 februari 2006 deelde Milosevic het tribunaal rechtuit mee: "Mr. Robinson, in ben niet in staat om het ondervragen van deze getuige voort te zetten. Ik voel me echt niet goed."

Zijn rechters negeerden hem en zetten het verhoor voort.

De volgende dag zei Milosevic tot zijn rechters: "Mr. Robinson, ik vertelde u gisteren dat ik me niet goed voelde, maar u weigerde dat te accepteren. Laat ik herhalen wat ik zei: ik voel me niet goed."

En weer negeerden zijn rechters hem en vervolgden het proces.

Later op diezelfde dag kwamen zijn rechters met hun besluit waarin zij Milosevic' verzoek om een medische behandeling voor zijn hartproblemen te ondergaan in het Medische Centrum Bakoulev in Moskou afwezen.

De krachten die de resultaten van zijn bloedtest geheim hielden wachtten tot het tribunaal had bepaald dat er geen medische behandeling in Moskou zou komen

Als Milosevic' rechters vooraf van de resultaten van zijn bloedtest op de hoogte werden gesteld, voordat zij tot hun uitspraak kwamen om hem het recht te ontzeggen om medische hulp in Moskou te ontvangen, dan is er maar één mogelijkheid, namelijk dat zijn rechters deel uitmaakten van een complot om Milosevic te doden, althans om hem in dodelijk gevaar te brengen.

Want dan moeten zijn rechters immers zeker hebben geweten dat hij uiterst schadelijke stoffen in zijn bloed had, maar werd door hen, desondanks, toch geen enkele vorm van actie ondernomen.

Maar ook in het geval dat zij niets wisten van deze schadelijke stoffen in zijn bloed, ook dan blijven er een aantal serieuze vragen over.

De meest urgente is dan wel waarom zijn rechters er niets aan deden om zo snel mogelijk op de hoogte komen van de inhoud van het rapport en waarom zij accepteerden dat de openbaarmaking hiervan almaar achterwege bleef.

Was dat dan alleen maar omdat de zijn rechters eigenlijk geen belangstelling hadden voor zijn gezondheidstoestand ? Of zat daar meer achter ?

Kwam het, wellicht, zijn rechters beter uit 'niet wijzer te zijn dan dat', en was het dus een kwestie van tactiek van zijn rechters om maar liever niet aan te dringen op de bekendmaking van deze medische rapportage, zodat zij de handen vrij zouden kunnen houden om Milosevic' verzoek voor een medische behandeling in Moskou af te kunnen wijzen ?

Of waren zij wellicht al vertrouwelijk op de hoogte gebracht van de inhoud van dit rapport en was dat de reden dat zij maar liever niet aandrongen op een tijdige bekendmaking van deze steeds maar geheim gehouden rapportage ?

Kwade trouw van zijn rechters

Het is in elk geval een feit dat zijn rechters, officieel althans, geen enkele aktie hebben ondernomen om inzicht te krijgen in de inhoud van het opgehouden medische rapport, teneinde dit te kunnen meewegen bij hun beslissing omtrent Milosevic' verzoek tot het ondergaan van medische behandeling in Moskou.

Alleen dit al levert een duidelijk bewijs op van hun kwade trouw.

Weigering van een medische behandeling in Moskou

Verder bewijs van hun kwade trouw ten opzichte van Milosevic volgt uit hun motivering van hun afwijzende beslissing van 23 februari 2006, voor zover daarin wordt bepaald:

"De Rechtskamer merkt op dat de beklaagde zich momenteel bevindt in het slotstadium van een zeer langdurig proces, waarin hij beschuldigd wordt van vele ernstige misdrijven, en, aan het einde waarvan hij, indien hij wordt veroordeeld, de mogelijkheid onder ogen heeft te zien van een levenslange gevangenisstraf. Onder deze omstandigheden, en niettegenstaande garanties van de Russische Federatie en de persoonlijke waarborgen van de kant van de beklaagde, is de Rechtskamer er niet van overtuigd dat voldaan is aan het eerste vereiste dat in dit verband moet gelden, namelijk dat het wél aannemelijker is dan niet dat de beklaagde, indien men hem zou laten gaan, inderdaad zou terugkeren met het oog op voortzetting van zijn proces."

Op 24 februari 2006 schreef Andy Wilcoxson, lid van het Slobodan Mikosevic Freedom Centre, een artikel waarin hij stelde dat: "Wat het tribunaal hier zegt is dat de Russische regering niet kan worden vertrouwd als het erom gaat een 64-jarige man met een hartprobleem vast te houden, als die pogingen zou ondernemen om er vandoor te gaan. Wat het Haagse tribunaal hiermee volmaakt duidelijk maakt is dat het, met terzijdestelling van alle holle rethoriek over mensenrechten, er volkomen content mee is om een mensenleven in gevaar te brengen, louter omwille van politieke redenen."

En Wilcoxson schreef in dit verband verder nog: "Milosevic een medische behandeling ontzeggen kan dodelijk voor hem zijn."

Dat is wat Andy Wilcoxson op dat moment schreef, niet wetende dat hij feitelijk daarmee Milosevic's dood voorspelde, twee weken later.

In het recente verleden heeft het tribunaal andere gedetineerden wél toestemming gegeven om naar Kosovo en Montenegro te reizen voor het ontvangen van medische zorg. Waarom het tribunaal meer vertrouwen zou hebben in de regering van Montenegro of de 'interim regering' in Kosovo dan in de Russische federatie wordt nergens duidelijk uit. Maar onontkoombaar is in dit verband in elk geval de conclusie dat hier sprake is van een belediging aan het adres van een permanente lidstaat van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties.

De dag na de dood van Milosevic stelde de officiële website van het Russische Ministerie van Buitenlandse zaken:

"Russische artsen stonden klaar om hem alle noodzakelijke medische bijstand te verlenen en de Russische autoriteiten garandeerden de nakoming van alle daarmee verbonden eisen en voorwaarden van het Joegoslavië Tribunaal. Helaas, ondanks onze garanties weigerde het tribunaal om Milosevic een kans te geven om een behandeling in Rusland te ondergaan."

Op 15 maart 2006 zei Dr Leo Bokeria, het hoofd van het Russische medische team dat had aangeboden Milosevic in Moskou te behandelen, op een persconferentie in Den Haag:

"Als Milosevic opgenomen was geworden in een gespecialiseerd Russisch ziekenhuis, en zeker als dat het geval was geweest in een medisch instituut als dat van ons, dan zou hij een onderzoek hebben ondergaan voor wat betreft zijn kransslagaders, twee stents zouden kunnen zijn ingebracht, en hij zou voor vele, vele jaren hebben kunnen voortleven. Er is, in het huidige tijdsgewricht, hier iemand overleden, terwijl alle methodes die er waren om hem te behandelen en alle voorstellen vanuit ons land, alsmede onze medische reputatie, werden genegeerd."

En hij stelde verder nog:

"Het is uitermate droevig dat zij onze talrijke aanbevelingen tijdens onderzoeken niet ter harte hebben genomen. Het kernpunt is dat hier sprake is van een persoon die leed aan een complex ziekteprobleem, maar dat zijn hart en vaatstelsel onvoldoende medisch werd onderzocht, en dus ook niet voldoende medisch konden worden behandeld. Als hij een catherisatie had ondergaan., dan zou er natuurlijk zijn ingegrepen, of hij zou een bypass-operatie hebben ondergaan, en dan zou hij nu nog in leven zijn."

Dr. Bokeria is een van de meest vooraanstaande hartspecialisten ter wereld. Zijn verklaring dat Milosevic nu nog in leven zijn, als hem een passende medische behandeling zou zijn gegeven, is dodelijk voor het tribunaal.

Welbewust achterhouden van het medische rapport - meer vragen

Als zijn rechters inderdaad niets geweten zouden hebben van de resultaten zijn bloedtest, dan moet worden geconcludeerd dat de kwaadwillige elementen die uit waren op Milosevic' dood welbewust de bekendmaking van dit medische rapport hebben vertraagd, teneinde op die manier te voorkomen dat bekend zou worden dat Milosevic' leven ernstig in gevaar was.

In elk geval valt niet te ontkennen dat de resultaten van de bloedtest twee maanden lang geheim werden gehouden. En, de hoogst alarmerende uitkomsten hiervan in aanmerking genomen, die wezen op een levensbedreigende situatie voor Milosevic, kan niet anders worden geconcludeerd dan dat dit verborgen houden dan opzettelijk plaatsvond.

Volgens de griffier van het tribunaal ontvingen Milosevic' rechters het medische rapport dus op 7 maart 2006, maar ondernamen zij geen enkele actie.

De vraag is dan: waarom niet ?

Als zijn rechters te goeder trouw zouden hebben gehandeld, zouden zij onmiddellijk actie hebben ondernomen. Temeer daar

Milosevic hen herhaaldelijk, in niet mis te verstane bewoordingen, had laten weten: "Ik voel me niet goed".

Maar er kwam geen alarm. Zijn rechters ondernamen dus, zelfs na de officiële ontvangst van het rapport, geen enkele actie. Zij hadden vier dagen gehad voor hij stierf, in welke tijd zij opdracht hadden kunnen geven om te onderzoeken of Milosevic nog steeds schadelijke stoffen bij zich droeg; zij hadden een onderzoek kunnen gelasten om uit te zoeken waar die schadelijke stoffen vandaan kwamen. Zij hadden vier dagen - dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag - , maar zij deden volstrekt niets.

Het was Milosevic die de inhoud van het medische rapport openbaar maakte, niet het tribunaal

Er moet in dit verband bovendien nog met nadruk op worden gewezen dat het niet het tribunaal zelf was dat inhoud van dit buitengewoon verontrustende medische rapport openbaar heeft gemaakt, maar Milosevic.

Het was Milosevic die de inhoud van dit medische rapport bekend maakte middels een brief, die hij op 8 maart schreef aan de Russische regering.

Een brief die pas algemeen bekend werd, nadat zijn juridisch medewerker Zdenko Tomanovic deze in de openbaarheid had gebracht, onmiddellijk na zijn dood.

In deze brief wordt onder meer gesteld:

"Ik denk dat de vasthoudendheid waarmee mij een medische behandeling in Rusland werd onthouden, op de eerste plaats is ingegeven door de vrees dat bij een zorgvuldig onderzoek zou worden ontdekt dat er, in de loop van het proces, actieve en weloverwogen pogingen zijn ondernomen om mijn gezondheid te vernietigen, die voor de betrokken Russische specialisten niet verborgen hadden kunnen blijven.

Teneinde mijn beschuldigingen te kunnen verifiëren, geef ik hierbij een enkel voorbeeld dat u bijgesloten kan aantreffen. Het betrokken document, dat ik op 7 mei ontving, toont aan dat op 12 januari (d.i. twee maanden geleden) een extreem sterk medicijn in mijn bloed werd gevonden dat, zoals zij dat zelf aanduiden, wordt gebruikt voor behandeling voor tuberculose en lepra, alhoewel ik nimmer enigerlei vorm van antibiotica heb gebruikt gedurende de 5 jaar dat ik me in hun gevangenis bevind. (...) Ook het feit dat dokters twee maanden nodig hadden (om me dit te berichten) kan geen andere verklaring hebben dan dat we hier te maken hebben met manipulatie. In elk geval, zij die me voor mij schadelijke stoffen opdringen tegen lepra zijn niet degenen die in staat zijn om mijn ziekte te behandelen; datzelfde geldt voor degenen waartegen ik mijn land verdedigde in tijden van oorlog en die er belang bij hebben om me tot zwijgen te brengen."

Autopsie-resultaten sluiten niet uit dat Milosevic moedwillig van het leven werd beroofd

Bij de autopsie die werd uitgevoerd door het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) is vastgesteld dat Milosevic stierf als gevolg van een hartaanval en dat er zich geen sporen van niet-voorgeschreven medicijnen in zijn bloed bevonden toen hij stierf.

Dit bewijst echter slechts, voor zover deze resultaten betrouwbaar zijn te achten, dat hij, aan de vooravond van zijn dood, niet rechtstreeks werd vergiftigd.

Maar deze uitkomst bewijst daarmee nog geenszins dat er niet, in een eerder stadium, weloverwogen stappen werd ondernomen om zijn gezondheid te ondermijnen, teneinde hem, stap voor stap, ten gronde te richten.

Alarmerende signalen in november 2002

Al in november 2002 waren er alarmerende signalen dat Milosevic opzettelijk schadelijke medicijnen werden toegediend, teneinde zijn kwetsbare gezondheid verder te beschadigen.

Op 23 november 2002 schreef NRC handelsblad een artikel, onder de kop: "Milosevic kreeg de verkeerde medicijnen".

In dit artikel werd gesteld, voor zover hier relevant:

"In zijn gevangenis in Scheveningen kreeg Slobodan Milosevic de verkeerde medicijnen toegediend, die tot gevolg hadden dat zijn bloeddruk zeer snel steeg. Dit vormde de reden dat aan het begin van deze maand het proces tegen de voormalige president van Joegoslavië werd opgeschort. Bronnen binnen het tribunaal hebben dit bevestigd. Een woordvoerder van het tribunaal ontkent echter dat er fouten zijn gemaakt. Hij weigerde verder op de zaak in te gaan, op grond van het feit dat het hier zou handelen "een privacy-aangelegenheid van de verdachte".

Kort daarvoor, op 18 november 2002 werd een cardiologisch rapport over Milosevic aan hem ter hand gesteld, als uitkomst van een medische onderzoek, dat werd uitgevoerd op 15 november 2002.

Daarin stond onder meer:

"GESCHIEDENIS VAN DE PATIENT - In de afgelopen weken tijdens het proces wederom sterke stijging van de bloeddruk tot omstreeks 220/120 tot 130 mmHg. De patient had geen andere klachten die hiermee verband houden. Mij is nu gevraagd om een prognose te maken met betrekking tot Mr. Milosevic's bloeddruk en om te bepalen of de verdachte nog steeds fit genoeg is om terecht te staan."

(...)

"DISCUSSIE - Gedurende het proces wederom sterke toename van de bloeddruk. Meest waarschijnlijk een combinatie van een bestaande tendens tot verhoogde bloeddruk en de mentale druk van het proces."

Dit alles speelde zich af in een periode waarin de aanklager hernieuwde pogingen ondernam om de rechters ervan te overtuigen dat Milosevic gedwongen moest worden om een advocaat te accepteren, hetgeen dan zijn recht om zijn eigen verdediging te voeren zou usurperen en effectief zou betekenen dat hem verder het zwijgen werd opgelegd.

Dit oogmerk van de aanklager in gedachten houdend, was er, juist op dat moment dus voor haar een duidelijk motief voorhanden om te bewerkstelligen dat Milosevic' gezondheidstoestand zou verslechteren. Dit door een situatie te veroorzaken waarin zijn bloeddruk bij voortduring uit de hand zou lopen. Teneinde hem aldus, qua gezondheid, in een positie te brengen waarin het voor hem onmogelijk zou zijn om zijn eigen verdediging voort te zetten.

Alarmerende signalen in augustus 2004

Twee jaar later was er wederom sprake van een situatie waarin de aanklager zijn uiterste best deed om te voorkomen dat Milosevic zelf verder zijn verdediging zou gaan voeren. Dat was ook het moment dat het tribunaal Kay aan hem opdrong om verder als zijn advocaat te fungeren - een manoeuvre waar-tegen Milosevic zich heftig verzette.

Op 1 september 2004, tijdens een bewogen pleidooi tegen deze hernieuwde pogingen om hem het zwijgen op te leggen, beklemtoonde Milosevic dat hij fit genoeg was om ermee door te gaan zijn eigen verdediging te voeren, en benadrukte vervolgens daarbij dan ook nog het navolgende incident:

"Daarom wens ik hier te herhalen: mijn recht om mijn eigen verdediging te voeren is iets dat ik nimmer zal laten kortwieken of ooit zal laten varen. Houdt u dat alstublieft goed in gedachten. En u [rechters] kan uw eigen beslissingen nemen, maar ik ontvang de medicijnen die me gegeven worden door uw mensen, uw medewerkers. Wat hier allemaal gebeurt weet ik niet, maar ik kan de hele afdeling van de Detention Unit hier bij elkaar brengen om te laten getuigen wat er gebeurde toen het eten dat ik kreeg was verwisseld met het eten van de persoon aan de andere kant van het gangpad; en er was vervolgens een hoop gedoe om dit allemaal weer recht te zetten, hoewel het eten zo op het oog precies hetzelfde was. Het leek precies hetzelfde. Ik heb er geen punt van gemaakt. Ik weet niet wat er allemaal aan de hand was. Maar weest u alstublieft zo virendelijk om in de gaten te houden dat als zij, drie jaar lang, iets hebben gezegd en ze draaien nu ineens helemaal om en zeggen nu iets anders, ik het recht om wantrouwend te worden."

Die laatste opmerking was met betrekking tot zijn artsen die, tot dat moment, altijd hadden gesteld dat hij fit genoeg was om zichzelf te verdedigen. Maar die nu plotseling een tegenovergesteld standpunt hadden ingenomen.

Toen dit incident speelde betrof het opnieuw een cruciaal moment

in de pogingen van de aanklager om een einde te maken aan het feit dat Milosevic zijn eigen verdediging voerde. En hem aldus het zwijgen op te leggen.

En ditmaal slaagde de aanklager in zijn missie: Kay werd aan Milosevic opgelegd om namens hem voortaan zijn verdediging te voeren.

Maar ook deze poging strandde uiteindelijk weer omdat, zoals al aangegeven, het proces volledig ontwricht dreigde te raken doordat de beoogde getuigen, onder die omstandigheden, het proces vrijwel unaniem begonnen te boycotten.

Waardoor het tribunaal zich uiteindelijk gedwongen zag om weer op zijn schreden terug te keren.

Zoals gezegd, tandenknarsend was het tribunaal gedwongen om Milosevic weer in zijn recht te herstellen om zijn eigen verdediging te voeren.

Na zo'n nederlaag wist het tribunaal dat er nog maar één weg overbleef om Milosevic het zwijgen op te leggen - een ultieme en definitieve weg.

Gerechtelijke stappen tegen de functionarissen van het tribunaal

In de voorbije jaren ben ik herhaaldelijk voor Milosevic opgetreden in processen om zijn fundamentele mensenrechten te verdedigen binnen de Nederlandse rechtsorde.

In dat kader gaf hij opdracht om alle stappen te zetten die in een gegeven situatie noodzakelijk zouden zijn. Dat was het geval in het kort geding dat hij voerde tegen de Nederlandse Staat vanwege diens medeplichtigheid aan zijn kidnapping naar Den Haag, in de procedure die hij aanspande tegen de amicus curiae Wladimiroff, en in de gerechtelijke stappen die hij nam tegen Steven Kay, die zijn recht om zichzelf te verdedigen dreigde te usurperen.

In het kader van deze opdracht om zijn fundamentele mensenrechten te bewaken zullen er thans gerechtelijke stappen worden ondernomen tegen de officials bij het tribunaal, met name ook tegen de betrokken rechters en de betrokken aanklagers. Deze rechtsmaatregelen zullen worden getroffen op basis van het Anti-Folterverdrag.

Aangevoerd zal worden dat het tribunaal Milosevic in elk geval tenminste aan een wrede en onmenselijke behandeling heeft onderworpen in de zin van dit Anti-Folterverdrag.

En wel door hem, een ziek man, wiens leven al jaren in direct gevaar verkeerde, de medische zorg te onthouden die hij nodig had. Alsmede door hem niet de condities toe te staan die, gelet op zijn al jarenlang evidente slechte gezondheidstoestand, voor hem noodzakelijk waren.

De tribunaal-functionarissen hebben zich allemaal bekleed met een immuniteit die hen vrijwaart van strafvervolgning voor Nederlandse rechterlijke instanties.

Maar een dergelijke immuniteit is niet van toepassing als het gaat om daden die in strijd zijn met het Anti-Folterverdrag.

N.M.P. Steijnen,

advocaat

DEA VICE!

Article, published, partly, in the leading Dutch newspaper NRC Handelsblad on 16 March 2006, free for further publication.

Please use it, edit it, forward it!

Mr. N.M.P. Steijnen
Couwenhoven 52-05
3703 ER Zeist
030-6956867
sagitar@hetnet.nl

TRIBUNAL HAD A MOTIVE FOR MURDER

Even when it ever would be evidenced beyond doubt that Milosevic was not murdered as a result of direct action, this still doesn't mean that there was not committed homicide against him.

Milosevic was, from the beginning in his cell in the Hague, a person affected by severe health problems. So it was, for malignant forces, easy to forecast that, in order to get rid of him, no direct attempts on his life, which always may bring about the risk of leaving traces, were necessary. And that a succession of secret actions, directly aimed at further undermining of his health were sufficient to make sure that he, sooner or later, was bound to succumb. Certainly if such secret actions against his health were conducted in combination with malicious medical negligence and the extreme stress put upon him by the working conditions and the expediency the tribunal forced him to.

Therefore, such a more sophisticated course of action would be far preferable to blunt direct liquidation.

Convincing evidence of deliberately undermining Milosevic's health

And there are, though there is no clue to direct murder, already at the moment quite a lot of convincing indications that Milosevic was killed in this indirect way.

The specific element of his, from the beginning, medical negligence is already a well-documented story, just like the enormous pressure put upon him by the tribunal by its devastating claims for expediency. These subjects require a separate description.

This article limits itself to some serious indications that Milosevic's health was deliberately undermined by covert direct actions. At least during a number of crucial episodes of his process. Episodes in which there have been persistent efforts to 'switch him off', to silence him. Unfortunately for the tribunal, periods of increased attempts to

'switch him of' turn out, viewed more closely, to coincide with a number of very suspect events discussed here below.

A failure for NATO was threatening

But first the following must be said.

In a climate where loyal friends of the tribunal have been given the monopoly over reporting in western countries, it is no wonder that an image has been created of the Milosevic trial that is completely alien to the reality.

In the discussions I have had with different people about Milosevic's death, the prevalent opinion was that no matter how valiant this man's resistance was, or alternatively, how impudent, the evidence against him was growing in a trial that went on for years and that he was a man who felt the ground sinking under his feet, now that the trial was drawing to a close. And who was thus ripe for some desperate act. This cherished image thus elicits its own psychologisms.

So this image is dominant in western public opinion, resulting from persistent biased information, portrayed by bootlickers of the tribunal, passing themselves disguised as 'reporters'.

The reality concerning the Milosevic trial was diametrically opposite. A reality which can also be verified by everyone. All one needs is to take the trouble of reading the trial transcripts.

It is nothing short of an objective and hard fact that it was not Milosevic who was under attack in his trial but the tribunal. And not only 'today'. When the prosecutors had to conclude their evidence after years, prominent Dutch newspapers, like the Volkskrant titled its article 'No conclusive evidence against Slobodan Milosevic' (VK 26 February 2004), and the NRC even chose the title: 'Case against Milosevic 'falls apart'' (NRC 28 February 2004).

This, already at that moment, matter of fact is, through the last years, clearly deeply sunk in collective subconsciousness, apparently as a result of the stereotyping, increasingly hammered by the tribunal protagonists that the tribunal was mercilessly busy nailing down the rogue Milosevic.

For years the prosecutors called hundreds of witnesses against him and rained tons of documents on him, but still a 'sound case' against him was missing.

Things got only worse for the tribunal when Milosevic finally started his defense. What the flatterers of the tribunal, passing themselves as reporters, hid from the general public in Western countries is that with the help of his witnesses Milosevic, more and more, wreaked havoc on what was still left from the accusations.

What he was able to show over the past 16 months, to a great extent with the help of Western witnesses, was not only catastrophic for his prosecutors but it was also so disastrous to NATO that it must have sent an alarm.

Just as the Western public opinion, misled and manipulated by a common front of politicians and media had to be reversed as regards the myth of the Iraqi weapons of mass destruction after the war of aggression against Iraq, in the same way Milosevic exposed at the tribunal systematically the Western misconceptions about the NATO's war of 1999 against Yugoslavia.

Charge of chasing 'a Greater Serbia' no longer pursued

In August 2005 prosecutor Nice felt compelled to announce that Milosevic would no longer be prosecuted on the central indictment that he tried to create a Greater Serbia with violence.

This brought down the whole construction of the complaints raised against him, which was based on, and kept together by, the central charge that Milosevic, as the leader of a criminal organization, did everything to create a Greater Serbia.

During the tribunal's session on 29 November 2005, according to the transcripts of the proceedings, Milosevic reacted to this as follows:

'On the 25th of August this year, Mr. Nice, after three and a half year of trial, said that he was not prosecuting me on account of a Greater Serbia, and he ascribed that idea to me from the very outset, from his introductory remarks and then through the testimonies of almost half of even more than half of his witnesses who - his witnesses, who spoke of a Greater Serbia as my objective and answered questions put by him to them in that context. (...) What is the fate of these proceedings that have been going on for over three years where you and I, and probably the other side, though that I was being tried for a Greater Serbia, which was the objective of some kind of alleged joint criminal enterprise? So what was what we tried to deal with when putting questions to the witnesses and in dealing with all the evidence, because that is what Mr. Nice was alleging through his witnesses? So then, what is the legal validity of that part of the proceedings, when we are all being deluded into believing that this was the main objective of the Prosecution? So what's the point of all these witnesses who talked about a Greater Serbia as my primary goal here? Are you going to take that out of the evidence, or are you going to let me examine them further? Also what about this joint criminal enterprise? And what would its objective be after this change? And what is this phantom of a joint criminal enterprise that is being discussed here? And what is it that is exactly being alleged? People who are sitting here, including you, on the one hand, simply cannot know all the things that are

referred to in all these documents that Mr. Nice served - a million pages, no less - and no one knows what the Prosecutor is prosecuting, including the Prosecutor herself. She doesn't know either. I think even Franz Kafka would feel that he did not have great imagination compared to this.'

Further havoc to NATO's carefully spinned positions

But the damage, caused by Milosevic to the Tribunal, was getting even bigger. And it turned against the Western accusers themselves like a boomerang.

Milosevic presented, again with mostly Western witnesses, forceful evidence that there was no humanitarian emergency in Kosovo on the eve of the NATO war of 1999 against Yugoslavia, that the KLA was conducting a large-scale terrorist campaign at the time, that international terrorism had secure positions in Bosnia while it was being supported by the West throughout the 1990's, that the Twin Towers suicide terrorist Hattat resided there for a number of years in the 1990's and that Osama Bin Laden was received by the Bosnian president Izetbegovic in November 1995.

It became a reflex for the tribunal judges to immediately dismiss these last testimonies as 'irrelevant'. Obviously, they attempted to keep a lid on such explosive announcements.

As if this had not been bad enough for the tribunal's case, Milosevic's witnesses gave also evidence that the Albanians were not driven out by the activities of the Serbian army in Kosovo but mostly as a result of the intensive NATO bombings and the intimidation by the KLA. For that reason there were also relatively more Kosovo Serbs among the refugees than Kosovo Albanians during the 1999 war.

When Alice Mahon, who was a member of the NATO Parliamentary Assembly at that time, finally gave evidence that the civil population was openly terrorized by the NATO bombings in the 1999 war, Milosevic was found dead a few days later.

Motives on NATO's side

Milosevic thus did not have a motive for suicide but the tribunal-entourage working for NATO did have a motive for murder. And let there be no misunderstanding that the tribunal is swarming with officials who have close connections with NATO. When the former vice-prosecutor Hewitt stepped back, he already stressed in an interview with the Dutch newspaper NRC Handelsblad that countless tribunal officials spent at least as much time at the US Embassy in the Hague as at the tribunal's office.

The case was getting completely out of hand for NATO (countries), the instigators and the financiers of the tribunal. Earlier

attempts to silence Milosevic by assigning him a lawyer and to reduce him to silent 'attendance' in his own trial failed. Then there was the unexpected factor which the tribunal could not control, namely the massive refusal of the witnesses to appear as witnesses under such conditions in the first place. Under this massive boycott the trial was on the verge of disintegrating.

It is obvious that enormous interests are at stake. After Abu Graib and Guantanamo Bay, people, also in the West, are less gullible regarding the Western scruples in matters concerning human rights.

Milosevic's determination

I am one of the few Dutchmen who has had candid discussions with Milosevic. That way, I have had the opportunity to get to know him personally, as well as his standpoints and motives, in an informal setting. I can say that as a lawyer I have seldom met anybody who was so convinced of his case. And of his possibilities to prove it. If something escaped him, that was commonplace intrigues. He had a mission and he stood behind it, without reservations.

Also his assigned counsel Steven Kay declared 11 March 2006 on BBC World that he spoke with Milosevic just some weeks ago about suicide. Kay stated that he could not imagine that Milosevic had undertaken any suicidal action, that Milosevic, to his opinion, was determined to bring this fight before the tribunal to an end and that Milosevic told him that he had not waged this legal battle with an intention finally to bring at stake his own life.

This opinion is shared by everyone who was in close contact with Milosevic. He was firmly determined to finish his job.

The next witness, scheduled to testify, the former Montenegrin president Momir Bulatovic, told a news conference that Milosevic, during the last months of his life and imprisonment, was 'strongly and deeply' convinced that he was being poisoned by the tribunal.

Bulatovic stipulated:

"The crown proof that Milosevic was poisoned is the Hague tribunal's indifference - the tribunal did nothing - although the medication was found in his bloodstream on 12 January, while the results of tests were given to Milosevic only on 9 March."

He also stated:

"On 9 March, Milosevic spoke to the assistant of the imposed defence lawyer, Gillian Higgins and asked her to refer to the court council his request that an independent medical commission establish whether he was being

poisoned."

And H.E. James Bissett, the former Canada's Ambassador to Yugoslavia from 1990 to 1992, who testified as a witness on February 23-24 said in an interview with CKUK's 'Monday's Encounter':

"When I went to see him in penitentiary in the Hague, Milosevic was dressed very casually. (..) He looked good. He had good color. He was relaxed. He had a sense of humor. He was obviously busy trying to prepare for my testimony and he struck me as being reasonable content with the way the trial was going on."

And:

"The following day, however, it was in the afternoon around five o'clock after two or three hours with him, he suddenly became flushed in the face and clasped his hands to his head. I was startled and asked if he was all right. He answered that he was O.K. and explained that he suffered from a loud ringing sound in his ears that seemed as though he was speaking in an empty pail. He told me that although his blood pressure was under control he had this constant ringing and echoing sounds in his head."

And, finally, Socialist Party aide of Milosevic, Milorad Vucelic, recounting a phone conversation the day before Milosevic's death, declared that the ex-president was very defiant:

"He told me, Don't worry, they will not destroy me or break me; I shall defeat them all".

More than 200 pages appeals to the tribunal to stop it to endanger his life

If "they" did not kill Milosevic, for which they had every power and opportunity in a setting like the prison, then they drove him to death. The warnings, appeals and supplications by organizations that were sympathetic to him to stop compromising his life and health, consists of more than 200 pages accumulated over the years.

Not only medical negligence

But, as already stipulated, also strong indications remain that there was not only a matter of medical negligence but there are also strong indications that his health deliberately and directly was undermined during, certainly, at least some crucial periods of his process.

The final piece is constituted by the very suspect events during

the first period of 2006. After it became clear that it would be impossible to stop Milosevic to continue, through his witnesses, to establish facts which are for NATO and its usual tales about the recent Yugoslav history highly compromising.

In January 2006 a drug used to treat leprosy and tuberculosis, and interfering with medicines Milosevic was taking for high blood pressure and vascular disease was found in his blood samples, but this was never made public until shortly before his death.

According to an official statement after Milosevic's death by the tribunal's registrar Holthuis, the tribunal would not have been informed about this medical report before March 7, 2006. Neither Milosevic himself was informed before this date about this medical report.

This state of affairs raises the more suspicion since, normally, Milosevic received all medical reports concerning himself shortly after his examinations and so did the tribunal, when it was the commissioner of the medical reporting.

Urgent questions

So the question raises: why this report was kept secret for such a long time? And who decided to keep this report secret for such a prolonged period of time?

This are the more urgent questions because there is no doubt that this drug in his blood was extremely dangerous for him and made him to be in acute mortal danger.

So who decided to keep him for such a prolonged period in mortal danger?

Those who decided to keep this highly explosive and alarming medical report secret for two months must also have been well informed about the content, and, as a consequence, they must have been fully aware that Milosevic's life was at stake by the drugs found in his blood.

Were it the same forces which applied these drugs to him?

These drugs must have had a further devastating effect to his health and everybody could see this further deterioration of his health reflected in his his whole appearance. Despite this clear signal, the trial chamber didn't take any measure in favour of him, which might have shown any feeling of responsibility for his obviously further declining health.

Finally Milosevic felt forced to file a request at the tribunal to seek medical relief and treatment in Russia.

Those malicious forces responsible for the fact that this highly alarming medical report remained secret for such a prolonged period also succeeded in keeping it secret till after the

tribunal had decided upon this request. On February 24, 2006, this request was denied by the trial chamber.

If the trial chamber knew, at the moment of its ruling, about the content of this report, then there can be no other conclusion than that the tribunal's judges were part of a plot hatched against Milosevic, or even the inspirators of that plot.

Because then it would be sure that, despite that they were aware that Milosevic's life was seriously endangered by extremely harmful drugs in his blood, they deliberately would have ignored and concealed that.

If the judges of the trial chamber really would not have been familiar with the content of the report before it was given to Milosevic, nevertheless a number of questions remain.

The most urgent questions which, then, will remain are: why the judges refrained from insisting on getting acquainted with the content of this report as soon as possible and why they accepted that the release of this report remained forthcoming?

Was this simply because the judges of the trial chamber were not interested in the health of Milosevic at all?

Or was there something more behind it?

Was it, maybe, more convenient to the tribunal's judges 'to be not wiser' and was it, consequently, a matter of tactics for the trial chamber's judges to abstain from insisting upon the release of the report?

So that they could hold a free hand to dismiss Milosevic's request for medical treatment in Moscow?

Or were they even secretly tipped about the tendency the report and and was this enough knowledge for them to abstain from further insistence upon a full release?

Bad faith by the trial chamber anyhow

Anyhow, it is a matter of fact that the trial chamber's judges have not taken any action in order to be able to take into account the content of this pending medical report in their pending decision upon Milosevic's request for medical treatment in Moscow.

This alone is already giving evidence of their bad faith with respect to Milosevic.

Refusal to allow treatment in Moscow

Further evidence of their bad faith with respect to Milosevic follows from the reasoning of their ruling, which states:

"The Chamber notes that the the Accused is currently in the latter stages of a very lengthy trial, in which he is

charges with many serious crimes, and at the end of which, if convicted, he may face the possibility of life imprisonment. In these circumstances, and notwithstanding the guarantees of the Russian Federation and the personal undertaking of the Accused, the Trial Chamber is not satisfied that the first prong of the test has been met - that is, that it is more likely than not that the Accused, if released, would return for continuation of his trial."

As already stated by Andy Wilcoxson, member of the Slobodan Milosevic Freedom Centre The Hague on the February 24, 2006 edition of his site www.slobodan-milosevic.org/hague.htm:

"What the tribunal is saying here is that the Russian Government can not be trusted to apprehend a 64-year-old man with a heart condition if he tried to escape. For all its empty rhetoric about human rights, what the Hague Tribunal has shown by its decision is that it is perfectly happy to imperil a man's life just for the sake of politics."

This was written by Andy Wilcoxson, not realizing that he really forecasted by this Milosevic's death only two weeks later.

Earlier the tribunal allowed people accused to go back to Kosovo and Montenegro. Like, for instance, Pavle Strugar for a hip replacement surgery. Why it has more trust in the government of Montenegro or the 'interim administration' of Kosovo than the Russian Federation, which has given its word to return Milosevic, is not explained, but the insult to a permanent member of the Security Council is inescapable.

The day after his death a report posted on the official website of the Russia Federation's Ministry of Foreign Affairs stated:

"Russian doctors were ready to offer him due assistance and the Russian authorities guaranteed the fulfillment of all related ICTY requirements. Unfortunately, despite our guarantees the tribunal refused to give Milosevic a chance to get treatment in Russia."

On March 15, 2006, the head of the Russian medical team, which had been prepared to treat him in Moscow, Leo Bokeria, member of the Russian Academy of Medical Sciences, declared at a press conference in the Hague:

"If Milosevic was taken to any specialised Russian hospital, the more so to such a stationary medical institution as ours, he would have been subjected to coronographic examination, two stents would be made, and he would have lived for many long years to come. A person has died in our contemporary epoch, when all the methods to treat him were available and the proposals of our country and the reputation of our medicine were ignored."

And:

"It's a great regret that they did not heed our numerous appeals during examination. The point is that a man who had suffered from a complex illness and the heart and vascular system was not examined adequately, and thus naturally he could not be cured. If he had had a coronary arteriography...then of course he would have undergone surgery or a bypass and he would be alive".

Finally top Russian heart specialist Bokeria said he believed the right medical examinations of Milosevic could have prevented his death.

Deliberate delay of the release of the medical reporting - more questions

If the trial chamber's judges really didn't know anything about the content of the medical report which revealed the drugs in his blood, it must be concluded that those malicious forces who were after Milosevic's physical destruction must have deliberately delayed the release of this report. In order to prevent that their positive knowledge that Milosevic's life was seriously endangered would become common.

After all, there is no denying the fact that the release of this ominous report was delayed for two months. And, considering the highly alarming content and the fact that the report even had to deal with a life-threatening situation for Milosevic, it must be held for sure, unless still the opposite would be evidenced, that this was done deliberately.

So if it were not the trial chamber's judges who spearheaded this final conspiracy against Milosevic's life, than other tribunal official must have been responsible for that.

According to Holthuis, the tribunal's registrar in his above-mentioned official statement, the trial chamber of the tribunal also received the report only March 7, 2006, but without taking any action.

So why not ?

If the trial chamber's judges would have been trustful, they of course would have taken action immediately. The more because their daily experience with Milosevic and the fact that they simply must have been aware that he was in a growing bad health.

But no alarm, no action from the trial chamber's judges after they got familiar with the content of this report. Instead, they did nothing at all. They only silenced the very existence of this report, and its

very alarming content.

Milosevic pointed out the existence of the report to the outside world, not the tribunal

For it also should be stressed that it was not the tribunal which finally released the existence of this highly disturbing medical report, and, consequently, the existence of these highly worrying medical facts, but Milosevic.

Through a letter, a cry for help to the Russian government, which become public only after his death.

So the existence of this medical report became only public after the text of a handwritten letter emerged, dated March 8, send by Milosevic to the Russian Minister of Foreign Affairs and asking for active steps by the Russians in order to bring about a medical treatment for him in Russia.

This letter stated, as far as relevant:

"I think that the persistence, with which the medical treatment in Russia was denied, in the first place is motivated by the fear that through careful examination it would be discovered that there were active, wilful steps taken, to destroy my health throughout the proceedings of the trial, which could not be hidden from Russian specialists.

In order to verify my allegations, I'm presenting you a simple example which you can find in the attachment. This document, which I received on March 7, shows, that on January 12th (i.e. two months ago), an extreme strong drug was found in my blood, which is used, as they themselves say, for the treatment of tuberculosis and leprosy, although I never used any kind of antibiotic during this 5 years that I'm in their prison.

(..)Also the fact that doctors needed 2 MONTHS (to report to me) can't have any other explanation than we are facing manipulation. (emphasis added by the author). In any case, those who foist on me a drug against leprosy can't treat my illness; likewise those from which I defended my country in times of war and who have an interest to silence me."

Not directly being poisoned doesn't mean that Milosevic was not deliberately killed

At the autopsy performed by the Netherlands Forensic Institute (NFI) it was established that Milosevic died as a result of a cardiac arrest and that there were no traces of drugs in his blood.

However, as far as the results of this autopsy are considered reliable, this only proves that he was not directly poisoned at the eve of his death.

But this outcome, in no way, establishes that there were not, in an earlier stage, deliberate efforts to undermine his health. In order to imperil, step by step, his life.

Alarming signals in November 2002

Already in 2002 there had been alarming signals that Milosevic deliberately received drugs which were damaging his fragile health.

On 23 November 2002 the leading Dutch Newspaper NRC Handelsblad reported, titled "Milosevic got wrong medicine", as far as relevant here:

"In the Scheveningen prison Slobodan Milosevic was given the wrong medicine, causing his blood pressure to rise very quickly. This was why at the beginning of this month the trial against the former president of Yugoslavia was suspended. Sources within the tribunal have confirmed this. However a spokesman for the Tribunal denies that mistakes were made. He refuses to discuss the issue further on grounds that "This is about the privacy of the defendant."

On 18 November 2002 a cardiological report was handed over to Milosevic, resulting from a medical examination on November 15th, which stated inter alia:

"PATIENT HISTORY

In recent weeks during trial again steep blood pressure up to around 220/120 to 130 mmHg. The patient had no other complains related to this. I am now asked to make a prognosis regarding Mr. MILOSEVIC's blood pressure and determine whether the patient is still fit to stand trial."

And further, under the paragraph "Discussion":

"During the trial again strong increase in blood pressure. Most likely a combination of an existing tendency to hypertension and the mental pressure of the trial."

This all was going on exactly in a time period that the prosecutor was vehemently making fresh attempts to convince the trial chamber that it was urgently needed to force Milosevic to accept counsel and to usurp his right to defend himself. In order to silence him.

So in view of this purpose there were, at that very moment, good reasons to deteriorate his health and to cause a situation that his blood pressure got persistently out of hand. In order to bring him into a state of health which would it make impossible to him to conduct his own defence.

Alarming signals in August 2004

Two years later, the prosecutor did again her utmost to drive Milosevic out of his own defence. And, instead, to make Kay his spokesman in court, while Milosevic again furiously opposed this attempt to move him out.

During his inspired plea against these renewed infamous attempts in the court session of September 1, 2004, Milosevic stipulated that he was fit enough to continue his own defence and, subsequently, stressed the incident mentioned hereafter:

"Therefore I wish to reiterate: My right to defend myself is something that I will neither accept having diminished nor will I ever waive it. Please bear that in mind. And you can reach your own decisions, but I receive the medicaments given to by your people, your employees. What is happening here, I don't know, but I can bring the whole floor of the Detention Unit here to testify what happened when the food I had was exchanged with the food of the person across the passageway, and there was a big to-do about setting things right, although the food apparently was the same. It appeared to be the same. And I did not raise the issue. I don't know what was going on. But please be kind enough to bear in mind that when, for three years, they have been saying one thing and now suddenly they turn around and say something else, I am right in having suspicions. My suspicions may or may not be justified, but they are well grounded."

(Trial transcripts September 1, 2004 - pages 32351 to 32351)

The last remark was regarding his doctors, who had always stated, untill that very moment, that he was enough fit to defend himself, but now had taken the opposite position.

And again, also that specific period of this incident was a crucial one in the attempts of the prosecutor to topple Milosevic's own defence.

And this time the Prosecutor succeeded: Kay has been installed as counsel.

But even this attempt finally failed, because, as already pointed out, the process threatened to fizzle out since the witnesses refused to show up.

And so the tribunal and the prosecutor were forced again to back down.

And, grinding their teeth, they were forced to re-establish Milosevic's right to conduct his own defence.

So there was only one way left to silence Milosevic. An ultimate and definitive one.

Legal steps against the tribunal's officials

Over the recent years I have acted repeatedly on Milosevic's

behalf. In trials to defend his fundamental human rights within the Dutch legal order. In that context, he has empowered me to take whatever steps were necessary at a given moment. That was the case with the trials against the Dutch State after his kidnapping to The Hague, the proceedings against the then 'amicus curiae' Wladimiroff, against Kay, who threatened to usurp his right of defense, etc. Similarly, legal steps will be taken against the relevant tribunal officers, judges as well as prosecutors, on account of the cruel and inhuman treatment in the context of the Anti-Torture Treaty, a cruel and inhuman treatment by, at least, denying Milosevic, a sick man whose life was in danger for years, the necessary medical care. And by not giving him the support that was necessary, as was evident by the state of his health for years.

The tribunal's officials have protected themselves with a broad immunity from prosecution. But acts contrary to the Convention against Torture are excluded.

Mr. N.M.P. Steijnen

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "Ruza" <despot@tiscali.nl>
Verzonden: dinsdag 11 april 2006 17:47
Onderwerp: nadere stukken van het zgn
 Hoi Roza,

bedankt voor het toesturen de afgelopen tijd van zoveel belangrijke stukken !

Ik kom om in het werk, daarom moet ik even je hulp inroepen.
 Je stuurde me de 'Decision on assigned counsel request for provisional release', erg nuttig om die te hebben.
 Maar daarin staan een paar stukken vermeld die ik ook graag zou willen hebben, met het oog op nadere aanklachten.

Helaas mis ik de tijd om daarnaar op zoek te gaan. Zou jij dat voor me willen doen ?

Het gaat om:

- Request for Provisional Release pursuant to Rule 65, 20 december 2005, te vinden in de transcripts van het Milosevic-proces, p. 47258-47259 (12 december 2005)
- First Addendum to Assigned Counsel Request for Provisional Release pursuant to Rule 65 van 22 december 2005
- Second Addendum to Assigned Counsel Request for Provisional Release pursuant Rule 65, van 22 december 2005
- Prosecution's Interim Response to Assigned Counsel Request for Provisional Release, van 22 december 2005
- Reply to Prosecution's Interim Response to Assigned Counsel Request for Provisional Release pursuant Rule 65, van 22 december 2005.

Ik denk dat daar nuttige dingen in staan om de waarheid tge verder te achterhalen.

Inmiddels heeft zich al een journalist bij me gemeld, die achter de zaak aan wil gaan.
 Dit aan de hand van het artikel dat ik in het Engels heb geschreven.

Nu heb je nog het onderzoeksprogramma van de VPRO, Argos.
 Zou jij mijn artikel en een selectie van andere stukken die je belangrijk vindt naar hen toe kunnen sturen.
 Met daarbij de opmerking: "Is het niets voor jullie om de dood van Milosevic te onderzoeken" ?
 Ik heb zelf helaas geen tijd om hun adres te achterhalen.

Lukt het jou, denk je ?
 ALS het lukt dat zijn er al TWEE nederlandse onderzoeksprogramma's die achter de waarheid aan willen gaan, dat zou een eerste stap kunnen zijn !

hartelijke groeten en hou je goed !

Nico

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: dinsdag 11 april 2006 22:00
Bijlage: lang_bhs.gif
Onderwerp: Moscow Backs Milosevic Provisional Release

http://www.iwpr.net/?p=tri&s=f&o=259087&apc_state=henptri

Moscow Backs Milosevic Provisional Release Bid

(TU No 436, 20-Jan-06)

The Russian authorities have promised to ensure that Slobodan Milosevic will return to complete his trial in The Hague if granted a period of provisional release to receive medical treatment in Moscow.

The former Yugoslav president, who suffers from chronic hypertension, has lately begun to complain of new symptoms including difficulty in hearing. Before the tribunal broke for its winter recess in December, he asked to spend the holiday at the Bakoulev Scientific Centre for Cardiovascular Surgery in Moscow.

On December 20, the lawyers assigned to assist Milosevic with his defence case filed a formal request for provisional release, arguing that the treatment he had received from court-approved doctors in the Netherlands was unsatisfactory.

They insisted that, given that their client was "instantly recognisable" and in poor health, it was "unrealistic" to think that he would attempt to escape if allowed to travel to Russia.

A spokesperson for the Russian foreign affairs ministry, Mikhail Kamynin, this week said that his government had also offered to guarantee Milosevic's personal security during any stay in Moscow and to report to the tribunal about his compliance with whatever conditions might be placed on his release.

Kamynin added that Milosevic, for his part, had promised not to leave the premises of the Bakoulev Centre or discuss his case with anyone but his legal advisers. A "series of personal undertakings" signed by Milosevic was included in a confidential annex to the latest submission filed by his assigned counsel.

In a written response to the question of provisional release filed in December, prosecutor Geoffrey Nice argued that Milosevic's vocal contempt for the Hague tribunal meant that no promises made by him to return for trial could ever be taken seriously.

Nice also indicated his wish to file a new response to the request for provisional release in the event of formal guarantees being offered by the Russian authorities. Given the history of Hague indictees successfully hiding out on Russian territory, he said at the time, any such government undertakings would also be unsatisfactory.

evic's wife, son and brother are all said to be living in Russia.

Following the announcement that Russia would provide guarantees for Milosevic's release, his brother, Borislav Milosevic, told the Interfax news agency that speculation that he might take advantage of such a visit to escape from tribunal custody was unfounded.

"Milosevic has repeatedly stated that he would never choose to lose a tribune such as the Hague tribunal, where he can tell the truth about the atrocities that took place on the territory of his country, the destruction of his country and the aggression against it," he said.

I
I
h
u

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: dinsdag 11 april 2006 21:49
Onderwerp: Preliminary Order on Assigned Counsel Request for Provisional Release for the Accused

<http://www.un.org/icty/milosevic/trialc/order-e/060111-2.htm>

Case No.: IT-02-54-T

IN THE TRIAL CHAMBER

Before:
Judge Patrick Robinson, Presiding
Judge O-Gon Kwon
Judge Iain Bonomy

Registrar:
Mr. Hans Holthuis

Decision of:
11 January 2006

PROSECUTOR

v.

SLOBODAN MILOSEVIC

PRELIMINARY ORDER ON ASSIGNED COUNSEL REQUEST FOR PROVISIONAL RELEASE FOR THE ACCUSED

Office of the Prosecutor:

Ms. Carla Del Ponte
Mr. Geoffrey Nice

The Accused:

Mr. Slobodan Milosevic

Court Assigned Counsel:

Mr. Steven Kay, QC
Ms. Gillian Higgins

Amicus Curiae:

Prof. Timothy McCormack

THIS TRIAL CHAMBER of the International Tribunal for the Prosecution of Persons Responsible for Serious Violations of International Humanitarian Law Committed in the Territory of the Former Yugoslavia since 1991 ("the International Tribunal"),

BEING SEIZED OF a "Assigned Counsel Request for Provisional Release Pursuant to Rule 65 With Confidential Attachments A, B and C", filed on 20 December 2005 ("Motion"), in which Assigned Counsel seek the provisional release of the Accused for medical treatment at a medical centre in the Russian Federation

NOTING the "First Addendum to Assigned Counsel Request for Provisional Release Pursuant to Rule 65 With Confidential Attachment D", filed by Assigned Counsel on 22 December 2005, and "Prosecution's Interim Response to Assigned Counsel Request for Provisional Release", filed by the Prosecution on 22 December 2005,

NOTING that in paragraph 19 of the Request, Assigned Counsel state that "Guarantees from the Russian Federation are in the process of being obtained and will be provided to the Trial Chamber as soon as they become available",

NOTING that no such guarantees have yet been received by the Trial Chamber,

CONSIDERING the importance of these guarantees to the determination of the Motion,

CONSIDERING that an application for provisional release should be determined as expeditiously as possible,

PURSUANT TO Rules 65 and 54 of the Rules of Procedure and Evidence of the International Tribunal

HEREBY ORDERS the Defence to submit any further material, including the said guarantees, by 18 January 2006, whereafter it will proceed to a determination of the Motion.

Done in English and French, the English text being authoritative.

Judge Robinson
Presiding

Dated this eleventh day of January 2006
At The Hague
The Netherlands

[Seal of the Tribunal]

11-4-2006

Reaction to Milosevic 'death';

Serbian Justice Minister Zoran Stojkovic said he was "shaken as a person," and claimed the United Nations War Crimes Tribunal at The Hague did not provide proper medical care to the former leader, who suffered from high blood pressure and heart troubles.

"He got killed. He didn't die. He got killed. There's a murder," Marko Milosevic told AP Television News on reaching Netherlands.

Milosevic had told his aide Milorad Vucelic, "Don't you worry. They will not destroy me or break me; I shall defeat them all," "But it was obvious he was very ill." But this was not a man to think of suicide or take Rifampicin with a 24 hour surveillance .

The Tribunal's President Fausto Pocar said in The Hague that provisional results have shown that Milosevic was not poisoned but died of heart attack.

Miloevic's blood pressure was a problem since the start of his trial and had become increasingly difficult to control . Prison doctors long suspected him of not taking his medicine, said Donald Uges, one of two Dutch toxicologists consulted on the case. It was suggested that he had ingested the antibiotic Rifampicin, to blunt the effect of his blood pressure medicine. Uges, and tribunal officials leaked that the antibiotic was taken intentionally, smuggled in by visitors.

But another doctor Barriot dismissed the charge, saying that Milosevic had called him several times recently, "very anxious about his blood pressure" and whether detention-center guards were giving him the right medicine - a worry he brought up in court as well. "He had no confidence in the drugs or the treatments that were given him in jail," Barriot added.

"His medical condition was not good, so we asked for additional tests to evaluate his cardiac situation," said Dr. Florence Leclercq, a French cardiologist who examined Milosevic last November. "But these investigations were never performed, and now that's a problem." Although long-term high blood pressure strains the heart and increases the risk of heart attack, Milosevic did not have any classic symptoms of heart disease, like chest pain, Dr. Leclercq added. When she heard of the autopsy verdict, she said she was surprised. "What was shocking was that in four years lots of tests and exams on his heart had never been done," said Dr. Vukasin Andric, a Serb who also examined Mr. Milosevic on Nov. 4 last year.

Others pointed out that his death came less than a week after the suicide in the same prison of Milan Babic, the wartime leader of the Krajina Serbs in Croatia.

"We have the right not to believe and not to trust those who are conducting this autopsy," the Russian foreign minister, Sergei Lavrov, said as he announced that four Russian pathologists would fly to The Hague. Less than a week earlier Milosevic had written to the Russian foreign ministry that he was being poisoned. In a letter on March 8, he wrote of attempts to "destroy my health" after doctors found high doses of drugs to treat leprosy and TB. "Those who foist on me a drug against leprosy surely can't treat my illness," he complained.

The four Russian medical experts who reached the Netherlands to examine the results, said that they distrusted the findings and the care Milosevic received from authorities.

In any other place and time the Hague Tribunal and those controlling it would be squarely held responsible for the death of Milosevic. This is another nail in the nauseating litany of western acts of aggression, demonisation and criminal acts. No amount of lies spewed by western propaganda can hide that.

11-4-2006

Reaction to Milosevic 'death';

Serbian Justice Minister Zoran Stojkovic said he was "shaken as a person," and claimed the United Nations War Crimes Tribunal at The Hague did not provide proper medical care to the former leader, who suffered from high blood pressure and heart troubles.

"He got killed. He didn't die. He got killed. There's a murder," Marko Milosevic told AP Television News on reaching Netherlands.

Milosevic had told his aide Milorad Vucelic, "Don't you worry. They will not destroy me or break me; I shall defeat them all," "But it was obvious he was very ill." But this was not a man to think of suicide or take Rifampicin with a 24 hour surveillance .

The Tribunal's President Fausto Pocar said in The Hague that provisional results have shown that Milosevic was not poisoned but died of heart attack.

Milosevic's blood pressure was a problem since the start of his trial and had become increasingly difficult to control . Prison doctors long suspected him of not taking his medicine, said Donald Uges, one of two Dutch toxicologists consulted on the case. It was suggested that he had ingested the antibiotic Rifampicin, to blunt the effect of his blood pressure medicine. Uges, and tribunal officials leaked that the antibiotic was taken intentionally, smuggled in by visitors.

But another doctor Barriot dismissed the charge, saying that Milosevic had called him several times recently, "very anxious about his blood pressure" and whether detention-center guards were giving him the right medicine - a worry he brought up in court as well. "He had no confidence in the drugs or the treatments that were given him in jail," Barriot added.

"His medical condition was not good, so we asked for additional tests to evaluate his cardiac situation," said Dr. Florence Leclercq, a French cardiologist who examined Milosevic last November. "But these investigations were never performed, and now that's a problem." Although long-term high blood pressure strains the heart and increases the risk of heart attack, Milosevic did not have any classic symptoms of heart disease, like chest pain, Dr. Leclercq added. When she heard of the autopsy verdict, she said she was surprised. "What was shocking was that in four years lots of tests and exams on his heart had never been done," said Dr. Vukasin Andric, a Serb who also examined Mr. Milosevic on Nov. 4 last year.

Others pointed out that his death came less than a week after the suicide in the same prison of Milan Babic, the wartime leader of the Krajina Serbs in Croatia.

"We have the right not to believe and not to trust those who are conducting this autopsy," the Russian foreign minister, Sergei Lavrov, said as he announced that four Russian pathologists would fly to The Hague. Less than a week earlier Milosevic had written to the Russian foreign ministry that he was being poisoned. In a letter on March 8, he wrote of attempts to "destroy my health" after doctors found high doses of drugs to treat leprosy and TB. "Those who foist on me a drug against leprosy surely can't treat my illness," he complained.

The four Russian medical experts who reached the Netherlands to examine the results, said that they distrusted the findings and the care Milosevic received from authorities.

In any other place and time the Hague Tribunal and those controlling it would be squarely held responsible for the death of Milosevic. This is another nail in the nauseating litany of western acts of aggression, demonisation and criminal acts. No amount of lies spewed by western propaganda can hide that.

**Sagittarius**

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "Ruza" <despot@tiscali.nl>; "redactie Targets" <redactie@targets.org>; <nedaist@ntlworld.com>; <webmaster@slobodan-milosevic.org>; <slobodavk@yubc.com>; <buro@targets.org>; <hans.hupkes@planet.nl>; "Andy Wilcoxson" <andywilcoxson@comcast.net>; <ztomanovic@yahoo.com>; <lawofficetomanovic@yahoo.com>; "Zdenko Tomanovic" <zdenkot@eunet.yu>; "CDSMireland" <cdsmireland@eircom.net>; "CDSMitaly" <icdsm-italia@libero.it>
Verzonden: dinsdag 11 april 2006 11:44
Bijlage: MILEIND 6 april 2006.doc
Onderwerp: Tribunal had a motive for murder
Dear readers,

Read this article about the death of Mr. Milosevic, bringing pieces together. Use it, edit it, forward it !

Comments, remarks, additions and other viewpoints, wich may contribute to establish that homicide was committed against Mr. Milosevic are warmly welcome !

regards,

Nico Steijnen

The Balkans and Yugoslavia

11-4-2006

Swans

Contents

Home

About Swans

Archives

Resources

Comments

*"It is my conviction
that killing under the
cloak of war is
nothing but an act of
murder."
--Einstein*

- [The Demonization And Death Of Slobodan Milosevic](#) - Louis Proyect - March 06
- [The Milosevic Case](#) - John Catalinotto Interviews Sara Flounders - March 06
- [Slobodan Milosevic, 1941-2006: A Cursed, Blasted Statesman](#) - Gilles d'Aymery - March 06
- [Balkans' Blind Spot: Questioning the Lemmings](#) - Gilles d'Aymery (8/1/05)
- [Srebrenica, Mon Amour: An Ostracized Narrative](#) - Gilles d'Aymery (7/18/05)
- [The Debacle At The Hague](#) - John Stepling - (8/16/04)
- [Safer, Stronger, More Democratic: Kosovo, Iraq, And The Heavens](#) - Gilles d'Aymery - 3/29/04
- [It Was A Good Day To Die](#) by Aleksandra Priestfield (11/3/03)
- [FOOLS' CRUSADE: Yugoslavia, NATO and Western Delusions](#) - Diana Johnstone (5/26/03)
- [Diana Johnstone's Fools' Crusade](#) - Louis Proyect (5/26/03)
- [Diana Johnstone On The Balkan Wars](#) - Ed Herman (5/26/03)
- [Diana Johnstone And The Demise Of 'Yugoslavism'](#) - Gilles d'Aymery (5/26/03)
- [Selective Recognition and the Dismantling of SFR Yugoslavia](#) - Konstantin Kilibarda (5/26/03)
- [Lessons From Yugoslavia: Blueprint for War?](#) - Jan Baughman (5/26/03)
- [We Have The Right To Live](#) - Gregory Elich (5/26/03)
- [Making War Out Of Nothing At All](#) - Aleksandra Priestfield (5/26/03)
- [Julien Benda, The Failure of Imagination and Thought](#) - Gilles d'Aymery (3/17/03)
- [Distortions about Yugoslavia's Disintegration](#) - Konstantin Kilibarda (3/17/03)
- [US Script For Yugoslavia's Privatization](#) - Konstantin Kilibarda (3/17/03)
- [Screams And Cries: Prison Camp Lora and the Trial of the Lora 8](#) by Gregory Elich (12/2/02)
- [Hit Or Myth? The Mythology Of Murder](#) by Aleksandra Priestfield (10/7/02)
- [St Vitus Day: Better Grave Than Slave!](#) by Alma A. Hromic (7/1/02)
- [SCENES OF WAR, A Glimpse Behind The Curtain Of Silence](#) by Gregory Elich (4/22/02)
- [The American "Dream"](#) by Stevan Konstantinovic (4/22/02)
- [Yugoslavia R.I.P.](#) by Alma A. Hromic (3/25/02)
- [Three Years And Counting: Has America Gone Mad?](#) by Gilles d'Aymery (3/25/02)
- [The Best-Laid Plans Of Mice And Tribunals Go Oft Astray](#) by Stephen Gowans (3/11/02)
- [Destinations For The Cynical Traveler](#) by Aleksandra Priestfield (3/11/02)
- [The Barbarians Stand Before the Gates of America](#) by Stevan Konstantinović (2/25/02)
- [Operation New Justice](#) by Aleksandra Priestfield (2/25/02)

- Munchausens At The Hague, Cowards At Woods Hole by Stephen Gowans (2/25/02)
- I Am Tired by Alma A. Hromic (2/25/02)
- The More Things Change by Deck Deckert (2/25/02)
- Such A Perfect Little Lynching! by Gilles d'Aymery (2/25/02)
- The First Stone by Michael W. Stowell (2/25/02)
- History, Patterns, Differences. . . Not Again! by Milo Clark (2/25/02)
- Kosovo Polje Speech, June 28, 1989 by Slobodan Milosevich (2/25/02)
- Erratum on DU Locations in Yugoslavia by Swans (2/11/02)
- A Power Game Made in Serbia by Mile N. Tankosic (12/10/01)
- Talk About Demons! by Gilles d'Aymery (11/26/01)
- Sweeping the Truth Under the DU Rug by Dr. Vladimir Ajdacic & Dr. Predrag Jaksic (11/26/01)
- Lie Has Short Legs by Pedja Zoric (11/26/01)
- I Had A Dream Says Carla Del Ponte by Edward S. Herman (9/17/01)
- Clown Del Ponte by Pedja Zoric (9/3/01)
- Mausoleum of Parliament by David Morgan (9/3/01)
- Religion and War in Yugoslavia by David Jovanovic (8/20/01)
- The Confusion of Language, Ethnicity and Religion by Alma A. Hromic (8/20/01)
- Hey, Let's Shoot The Messenger! by Gilles d'Aymery (8/6/01)
- Will The Demonization of The Serbs Ever Abate? by Gilles d'Aymery (8/6/01)
- The Other War Criminals by Sanjay Basu (7/23/01)
- Genocide or Veracicide: Will NATO's Lying Ever Stop? by Stephen Gowans (7/23/01)
- Not Only Are They Demons, Serbs Are Imbeciles by Gilles d'Aymery (7/23/01)
- The Circle of Deception: Mapping the Human Rights Crowd in the Balkans by Gilles d'Aymery (7/23/01)
- The Fabrication and Dissemination of Deception by Gilles d'Aymery (7/23/01)
- A Tale of Two Fugitives by Antony C. Black (7/9/01)
- Justice at The Hague by Michel Collon (7/9/01)
- The Balkans — That's Us! by Stevan Konstantinović (6/25/01)
- Note From the Translator (on The Balkans — That's Us!) by Alma Hromic (6/25/01)
- Amnesty International and Yugoslavia: Duped or Accomplice? by Philip Greenspan (6/11/01)
- Macedonia — The Last Act by Stevan Konstantinović (5/28/01)
- They Change Their Sky by Alma Hromic (05/14/01)
- The Montenegro Operetta by Stevan Konstantinović (5/14/01)
- America in Yugoslavia: Peephole into a Hidden Empire by Geoff Berne (5/14/01)
- Justice by Aleksandra Priestfield (4/30/01)
- Beneath the Cloaking Device by Michael Stowell (4/30/01)
- The Economics of Evil: How much for Milosevic? by Stevan Konstantinović (4/30/01)
- The Ritual Murder of Milosevich by Gilles d'Aymery (4/30/01)
- Happy Easter Weekend, So To Speak by Gilles d'Aymery (4/13/01)
- Malevolent April Days by Dr. Vladimir Ajdacic (4/13/01)
- The Bloody Catholic Easter 1999 by Dr. Vladimir Ajdacic (4/13/01)
- The Resurrection of Christ Go Away Satan! - by Dr. Vladimir Ajdacic (4/13/01)

- YEAR TWO, Post Kosovo by Alma Hromic (3/19/01)
- Two Years and Counting by Gilles d'Aymery (3/19/01)
- America's Agenda for a New World Order by Aleksandra Priestfield (3/19/01)
- TO KILL A NATION, The Attack on Yugoslavia Book review by Gilles d'Aymery (2/19/01)
- Kosovo: The "Banality of Evil" by Gilles d'Aymery (2/19/01)
- Yugoslavia, High Emotions Do Not Abate: Open Letter to Richard by Micha, a Netizen (2/19/01)
- Yugoslavia, High Emotions Do Not Abate: Answer to Micha's Open Letter by Richard, a Netizen (2/19/01)
- Depleted Uranium and Depleted Public Opinion by Gilles d'Aymery (1/22/01)
- Apocalypse Now by Aleksandra Priestfield (1/22/01)
- War Against Women and Other Civilians in Yugoslavia: Terror Keyed Triumph of the New Colonialism by Geoff Berne (1/8/01)
- Depleted Uranium: The Balkans Syndrome by Gilles d'Aymery (1/8/01)
- Back to the Future by Aleksandra Priestfield (11/27/00)
- Balkans News, Anyone? by Gilles d'Aymery (11/27/00)
- From the Sublime to the Ridiculous: Yugoslavia and the United Nations by Aleksandra Priestfield (11/6/00)
- Now I Know by Aleksandra Priestfield (11/6/00)
- Book Review by Aleksandra Priestfield (10/23/00)
- Webster's and NATO by Rick Rozoff (10/23/00)
- Subject: Into Myth by Alma Hromic (9/18/00)
- My reading of Letters from the Fire and More... by Jan Baughman (9/18/00)
- On the Anniversary by Alma Hromic (9/18/00)
- Peddling Pseudohistory: The Media and Literature by Aleksandra Priestfield (9/4/00)
- Nationalism, the Harbinger of a New Barbarity by Milo Clark (8/28/00)
- Bringing Democracy to Bosnia-Herzegovina by Gregory Elich (8/21/00)
- A New World Order by Rebecca Sumner (8/21/00)
- A Few Questions by Pedja Zoric (8/21/00)
- A Signature for Posterity by Gilles d'Aymery (7/31/00)
- Roma, Invisible and Voiceless by Margaret Wyles (6/12/00)
- Rewriting History by Aleksandra Priestfield (6/5/00)
- Senate Kosovo Vote: Clinton Creeps Across The Rubicon by Rick Rozoff (5/22/00)
- The Media and their Atrocities by Michael Parenti (5/22/00)
- Animals at War by Aleksandra Priestfield (5/15/00)
- Smiles Amid the Sadness: A Response by Alex Jay Berman (4/24/00)
- Sadness in Novi Sad, Serbia by Alma Hromic (4/10/00)
- Madeleine Albright: "We Did The Right Thing." by Gilles d'Aymery (4/2/00)
- She Was Bridge-Killed A Poem by Pedja Zoric (3/26/00)
- Serbia, Kosovo: Gone MIA? by Gilles d'Aymery (3/26/00)
- One Year Ago, Kosovo by Margaret Wyles (3/19/00)
- Cut, Paste and Run - Kosovo's Partition in the Cards by Gilles d'Aymery (3/19/00)
- What's in Store for Kosovo? - Analysis with The Help of The New York Times, March 6-12, 2000 by Gilles d'Aymery (3/12/00)
- More News from Kosovo - The New York Times - 2/28 - 3/5, 2000 (with a few expanding comments) by Gilles d'Aymery (3/5/00)

- The Muddy Quagmire of Kosovo by Gilles d'Aymery (2/27/00)
- A Different Kind of Killing - Review of Sebastian Junger's essay in The New York Times Magazine of February 27, 2000 by Gilles d'Aymery (2/27/00)
- Louise Arbour: Unindicted War Criminal by Christopher Black and Edward S. Herman (2/13/00)
- The New York Times on Chinese Embassy Bombing: Nothing to Report - by FAIR (2/13/00)
- An Impartial Tribunal, Really? by Christopher Black (11/28/99)
- Kosovo: To Live for this Moment by Marian Shuter (9/12/99)
- Humanitarian Achievements by Gilles d'Aymery (8/8/1999)
- The End of National Sovereignty? by Professor Lord Robert Skidelsky (8/8/99)
- Fighting Misinformation by Jared Israel (7/25/99)
- Will NATO be held accountable for war crimes? by Michael Mandel (7/25/99)
- Belgrade's people won't forget this by Don Feder (7/17/99)
- Why Kosovo: Anatomy of a needless war by Bob Allen (7/17/99)
- Hawks and Eagles: "Greater NATO" Flies to the Aid of "Greater Albania" by Diana Johnstone (7/17/99)
- Did They Say Latcho Drom? Thinking hard about our deeds in Yugoslavia by Gilles d'Aymery (7/6/99)
- Making Peace With the Guilty by Charles G. Boyd (7/6/99)
- Three Articles from The Progressive Response (7/6/99)
- The treason of the intellectuals by Edward Said (7/6/99)
- Yugoslavia: Where do we go from There? by Jan Baughman (6/27/99)
- Kosovars Vs. Kurds: Similar Crises Get Divergent Treatment in The New York Times by FAIR (6/27/99)
- An Impartial Tribunal? by Christopher Black (6/20/99)
- Antiwar Demonstration in San Francisco by Nancy Stark (and Gilles d'Aymery's follow-up) (6/20/99)
- The Bombing of Yugoslavia by Valeria Bradley (6/20/99)
- American Democracy at Work by Gilles d'Aymery (6/20/99)
- Ethics in Journalism by Sabine Maubouché (in French) (6/20/99)
- What Reporters Knew About Kosovo Talks -- But Didn't Tell by FAIR (6/20/99)
- They Call This Victory? by FAIR (6/20/99)
- The New York Times' Yawning Gap: Between Glowing Portrait of Western Idealism and Reality of U.S. Policy by FAIR
- Staggering Aftermath by Gilles d'Aymery (6/13/99)
- The Pale Criminal by Marian Shuter (6/13/99)
- Why the murder of Serbian spring? by Alex Vardamis (6/13/99)
- A Pyrrhic Victory Gilles d'Aymery (6/6/99)
- An Apology - Dedicated to Milica by Charles Buffalo (6/6/99)
- A New Empire is Born by Matthew Parris (6/6/99)
- Speaking of Humanness... Gilles d'Aymery (6/6/99)
- "He Was my Brother, Whatever his Faith Was!" by Gilles d'Aymery (5/30/99)
- Letter to my Senator by Mac Lawrence (5/30/99)
- Getting to the Root Cause by Joe Kresse (5/30/99)
- Serbs are NOT Cannibals by Gilles d'Aymery (5/23/99)
- Misguided Bombs and Accidental Collateral Damage by Jan Baughman (5/23/99)
- Kosovo: The Continuing Decline of the West by Marian Shuter (5/23/99)

- [Controlling Public Opinion Through Silence](#) by Gilles d'Aymery (5/23/99)
- [Our Civilization is Dying in Yugoslavia. Do You Care?](#) by Gilles d'Aymery (5/15/99)
- [Littleton, Kosovo and the Second Amendment](#) by Jan Baughman (5/2/99)
- [The Logic of War and the "We Will Prevail" Concept](#) by Gilles d'Aymery (4/24/99)
- [The Balkanization of the Balkans or the Logic of War](#) by Gilles d'Aymery (4/10/99)

[\[Top\]](#) - [\[Main Page\]](#)

Swans

URL: <http://www.swans.com/library/subjects/yugoslav.html>

Created: June 19, 1999

Last Updated: March 29, 2006

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
CC: "Roos Despot" <despot.nedaista@gmail.com>
Verzonden: dinsdag 11 april 2006 21:20
Onderwerp: Dutch prosecutors say no indication Slobodan Milosevic was
<http://www.canada.com/topics/news/world/story.html?id=a50253d6-9a4d-43bb-9bb7-bf39d48f54e4&k=67189>

Dutch prosecutors say no indication Slobodan Milosevic was murdered

Canadian Press

Published: Wednesday, April 05, 2006

Article tools

a.. Printer friendly

b.. E-mail

Font:

- a.. *
- b.. *
- c.. *
- d.. *

THE HAGUE, Netherlands (AP) - Dutch prosecutors concluded Wednesday that former Yugoslav president Slobodan Milosevic died of natural causes and was not murdered, countering allegations by his family that he was killed while in UN custody.

Milosevic, who was 64 and had a history of heart problems, was found dead in his cell on March 11, prompting his family and supporters to claim that he had been poisoned or had died as a result of neglect by his UN-appointed doctors.

"The district attorney concluded that Mr. Milosevic died of natural causes and there is no indication that his death was the result of a crime," prosecutors said in a statement.

The prosecutors said Milosevic was believed to have died around 7:45 that morning, or almost certainly between 7 a.m. and 9 a.m.

They said guards knocked on his door for a 9 a.m. wake-up, but assumed he was still sleeping and left him alone until 10 a.m. when they found his lifeless body in his bed.

A Dutch doctor was summoned and confirmed the death at 10:30 a.m., said the statement from the district attorney.

The medical reports on Milosevic's death have been released piecemeal, with the first report citing a heart attack as the cause of death and a second toxicological report ruling out poison or an overdose of medication.

"In line with earlier preliminary findings, the National Forensic Institute

can now definitely conclude that the cause of death was a heart attack. The autopsy uncovered serious heart defects which resulted in the heart attack," the prosecutors said.

The president of the UN Yugoslav war crimes tribunal, where Milosevic was on trial for genocide and crimes against humanity, welcomed the final report that formally closed the Dutch investigation.

But the tribunal will continue investigating the medical treatment Milosevic received in detention, said the tribunal president, Judge Fausto Pocar.

"The internal inquiry expects to conclude its investigation on these issues shortly," he said.

The tribunal has also asked the government of Sweden to conduct an investigation into the running of the detention centre, following allegations that Milosevic had access to alcohol and unapproved medicines.

Milosevic was approaching the final months of a four-year-long trial on 66 counts of genocide and crimes against humanity. The case had been repeatedly interrupted because of his poor health and high blood pressure worsened by the stress of conducting his own defence.

The district attorney said the tribunal reported that medical tests early this year showed Milosevic was taking non-prescribed medicine, including Rifampicine, a powerful antibiotic that could have undermined his regime of heart medication prescribed by the detention centre's own doctors.

"That is why the public prosecutor ordered a toxicological report and Milosevic's cell was searched," the prosecutor said. But the search, conducted the day after his death, found "no drugs other than his prescribed medication or other contraband," said the statement.

© The Canadian Press 2006

'
t
t
"

Sagittarius

Van: "R Despotovic" <despot@tiscali.nl>
Aan: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Verzonden: dinsdag 11 april 2006 21:21
Onderwerp: Milosevic requests being allowed to travel to Moscow for medical treatment

http://hague.bard.edu/past_video/12-2005.html

December 2005

Monday, December 12th - Milosevic requests being allowed to travel to Moscow for medical treatment. His request is denied. Afterwards, Janos Sel continues his cross-examination. The prosecution had taken incriminating statements from several soldiers from Sel's unit and asks Sel about these statements. Sel explains that three of the soldiers were in his unit for five days, and one of them was not in his unit at all. Milosevic then has a closed-session re-examination of Sel, in which he says he proves that the soldiers were lying. Sel finishes his testimony and trial is adjourned until Monday, January 23, 2006. 09:00 - 13:45 / transcript -- trial is now adjourned until January 23rd, 2006.

Thursday, December 8th - The cross-examination of General Krsman Jelic concludes. Jelic spends much of the day denying accusations that his men used grenades to kill civilians in Kotlina, then threw their bodies down wells. Milosevic re-examines the witness, bringing photos of what the prosecution calls wells, which he says are KLA bunkers. After Jelic's testimony, the court discusses whether Milosevic should be granted another 380 hours to complete his case. The last 20 minutes of the day are spent on the cross-examination of Lt. Col. Janos Sel. 09:00 - 13:45 / transcript

Wednesday, December 7th -

The cross-examination of Krsman Jelic begins. Nice spends the first part questioning Jelic about the compilation of war documents. The majority of the trial consists of Jelic and Nice arguing about whether or not Jelic was in Racak on January 15, 1999. This date has finally been re-digitized after problems with the recording process. The video is now available here here.

Tuesday, December 6th -

Jelic continues his testimony. He insists that bodies found in Kotlina were those of KLA terrorists, not civilians. He says the same thing of combat outside Dubrava and insists that there was no conflict whatsoever in Dubrava, nor in Slatina. He also says that his troops never entered (and therefore never looted) Stagovo. He reiterates that his orders were to adhere to humanitarian law and that soldiers were punished for committing war crimes. 09:00 - 13:45 / transcript

Thursday, December 1 - General Krsman Jelic, commander of the Urosevac garrison and the 243rd Armored Brigade, is called to the witness stand. He claims that his unit did not open fire on Racak on January 15, 1999, because they were one kilometer away at the time. Jelic also denies attacking Kacanik between March and May of 1999, deeming the area unnecessary to

attack because it was under control. Jelic insists that his army never
attacked civilians or blew up mosques. 09:00 - 13:45 / transcript

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
Aan: "Jan Cleton" <jancupido@hetnet.nl>
Verzonden: dinsdag 11 april 2006 17:53
Onderwerp: Re: Tribunal had a motive for
 Hoi Jan,

Sorry dat ik niks liet horen, 't was er ws bij ingeschoten.
 Ik sterf momenteel van het werk, maar ik doe mijn best !

Mkg,

Nico S.

— Original Message —

From: Jan Cleton
To: Sagittarius
Sent: Tuesday, April 11, 2006 4:21 PM
Subject: Re: Tribunal had a motive for murder

Beste Nico,

Enige tijd heb ik al mijn waardering voor 'dit' artikel uitgesproken. Ik heb deze engelse versie nog niet gelezen.
 Toch heb ik een vraag:
 Naar aanleiding van de (oudere?) Nederlandse versie heb ik je een e-mail gestuurd met de volgende vraag:

"Beste Nico,

Voor de komende Anti Fascist zou ik jouw artikel mileind.doc willen plaatsen, maar dan graag zoveel mogelijk geactualiseerd. Ook zou ik graag nog een kort artikeltje hebben over de laatste ontwikkelingen rond de aanklacht tegen Donner en Verdonk.
 Voor jouw bijdragen reserveer ik tot het laatste moment ruimte en is de dead-line vrijdag 21 april. De 23ste moet de krant naar de drukker en de verzenddatum van ons blad is 27 april.

Mocht het niet lukken dan graag bijtijds bericht."

Vooralsnog heb ik daar geen antwoord op gehad.

Graag een berichtje, daaromtrent.

Mkg,
 Jan Cleton

— Original Message —

From: Sagittarius
To: afpned@compuserv.com ; amsterdam.newsroom@reuters.com ; redactie@gpd.nl ; redactie@anp.nl ;
redactie@spitsnet.nl ; reddeventerdagblad@wugo.wegener.nl ; redactie.drachtstercourant@friesepers.nl ;
redactie@leeuwarder-courant.nl ; [Noordpers@hetnet.nl](mailto: Noordpers@hetnet.nl) ; hpdetijd@worldonline.nl
Cc: Hans en Maaïke ; Jan Cleton
Sent: Tuesday, April 11, 2006 1:28 PM
Subject: Tribunal had a motive for murder

Dear readers,

Read this article about the death of Milosevic, bringing pieces together.

Use it, edit it, forward it !

regards,

Nico Steijnen,

Sagittarius

Van: "Sagittarius" <sagitar@hetnet.nl>
 Aan: "Versluis, Jacco"
 CC: "Ruza" <despot@fiscali.nl>
 Verzonden: dinsdag 11 april 2006 17:17
 Onderwerp: Re: Tribunal had a motive for murder
 Uiteraard bent u van harte welkom.

Ik wil u nog wijzen op de 'Decision on assigned counsel request for provisional release' (www.un.org/icty/milosevic/triac/decision-e/060224.htm), waaruit duidelijk wordt dat Milosevic al veel langer zeer, zeer bezorgd was of zijn falende medische behandeling hier te lande. Veel van de in deze decision genoemde medische stukken zijn niet openbaar, maar het zou goed zijn als u daar toch, op de een of andere manier de vinger achter zou kunnen krijgen.

Dan nog het volgende, en ik heb het hier weer uitsluitend over het chapter (opzettelijke) medische verwaarlozing (anders dan in mijn artikel dat gaat over opzettelijke actieve pogingen om zijn gezondheid te ondermijnen):

- Zonder dat direct te hebben kunnen checken meen ik me te herinneren dat Milosevic pas (ruim) een jaar nadat hij naar Scheveningen was overgebracht een onderzoek kreeg van een cardioloog.
- Ondanks de zeer ernstige, bekende vaatklachten, is NIMMER bij Milosevic een katheterisatie uitgevoerd, en bij hem is al evenmin Ooit een inspanningsproef gedaan. Zo'n inspanningsproef, een 'fietstest', is het eerste wat iedereen met vaatproblemen regelmatig moet doen.
- Als argument voor het op dit punt volledig ingebreke blijven voor wat betreft een adequaat medisch onderzoek wordt aangegeven dat Milosevic nooit pijnklachten op de borst aangaf (angina pectoris-klachten). Maar zelfs een eerstejaars medicijnen-student weet dat er wel degelijk sprake kan zijn van ernstige vaatvernauwing van de kransaderen zonder angina pectoris-symptomen.

Een bekend voorbeeld hiervan uit de journalisten-kring was Jaap van Meekren. Die had ook nooit angina pectoris-klachten, maar toen hij op een bepaald moment een fietstest moest doen kreeg hij een acute hartaanval (die gelukkig toen meteen in het ziekenhuis opgevangen kon worden). Ik herinner me nog goed een interview met hem waarin hij nog steeds aardig kwaad bleek over het feit dat hij zomaar aan die fietstest was onderworpen.

Milosevic spande zich nooit in. Hij slofte wat van zijn cel naar zijn werkkamer, werd gebracht en gehaald, hoefde in feite nauwelijks ooit een stap te verzetten. Dan is de kans extra groot dat er geen angina pectoris-klachten worden gegenereerd. Maar zet zo iemand 'ns op een fiets voor een flinke fietstest....

Een van buitenlandse artsen waar hij mee te maken kreeg, dokter Barriot, weet te melden dat Milosevic hem verschillende keren gebeld heeft met grote bezorgdheid over zijn bloeddruk. U zou me en plezier doen als u (ook voor mij) adresgegevens over deze dokter Barriot zou kunnen achterhalen. Diezelfde dokter Barriot kan ook getuigen dat Milosevic hem herhaaldelijk zijn bezorgdheid heeft kenbaar gemaakt dat over de vraag of hij wel in zijn cel de juiste medicijnen kreeg voorgeschoteld.

Dan was er nog een Franse cardioloog, Dr. Florence Leqlercq, die Milosevic afgelopen november heeft onderzocht en die stelt dat zij gevraagd zou hebben om aanvullende onderzoeken of zijn hartconditie vast te stellen, die vervolgens nooit zijn uitgevoerd. Als u de contactgegevens van deze cardioloog kunt achterhalen, zou ik daar ook zeer gelukkig mee zijn.

Tenslotte is daar nog een Servische arts (cardioloog ws), Dr. Vukasin Andric, die Milosevic op 4 november 2005 onderzocht heeft en die in een reactie op zijn dood gesteld zou hebben:

"What was shocking was that in four years lots of tests and exams on his hart had never been done".

Ook van deze arts zou ik graag de adresgegevens hebben, als het u mogelijk zou zijn deze te achterhalen.

vr. gr.

Nico Steijnen

vr. gr.

Nico Steijnen

— Original Message —

From: Versluis, Jacco**To:** Sagittarius**Sent:** Tuesday, April 11, 2006 2:25 PM**Subject:** RE: Tribunal had a motive for murder

Geachte heer Steijnen,

Ik heb zojuist met belangstelling uw bericht gelezen. Het toeval wil dat ik mij de afgelopen week heb ingelezen in de omstandigheden omtrent het overlijden van Slobodan Milosevic. Zo heb ik, o.a. via de website van slobodan-milosevic.org het rapport gevonden van dr Van Dijkman d.d. 18 november 2002 maar ook eerdere onderzoeksverslagen van de voormalige lijfarts van de heer Milosevic, Zdravko Mijailovic. Doel van mijn research is om voor het documentaireprogramma Reporter een reconstructie te maken van de dood van de heer Milosevic. Wat ging er aan vooraf, wat gebeurde er daarna?

Ik zou het bijzonder op prijs stellen als ik een keer met u over deze zaak kan spreken. Niet meteen met een cameraploeg erbij maar vertrouwelijk, op achtergrondbasis. Ik kom dan naar Zeist.

Hoogachtend,

Jacco Versluis, verslaggever KRO's Reporter

Van: Sagittarius [mailto:sagitar@hetnet.nl]**Verzonden:** dinsdag 11 april 2006 13:10**Aan:** kamerbreed@tros.nl; info@tweevandaag.nl; KRO Reporter; KRO Netwerk; KRO Kruispunt externe mail; KRO Servicelijn; KRO 1opdeMiddag Extern; ochtenden@eo.nl; persbericht@eo.nl; nieuwsshow@tros.nl**Onderwerp:** Tribunal had a motive for murder

Dear readers

Read this article about the death of Milosevic, bringing pieces together.
Use it, edit it, forward it !

regards,

Nico Steijnen